

ILŪKSTES NOVADA VĒSTIS

INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Ilūkste • Subate • Bebrene • Dviete • Eglaine • Pilskalne • Prode • Šēdere Nr. 5 2015. gada 20. novembris Cena 0,14 EUR

Sapņiem un izaugsmei!

Ir atklāts jaunais Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centrs un rekonstruētais Ilūkstes sporta stadions.

„Dievs visu devis mūsu rokās, lai mēs veidotu dzīvi. Vajag pārvarēt padomijas sekas... Dievs mūs aicina doties tālāk, dod zīmes. Šī ēka - arī zīme, ka mēs visu varam un tiekam iedrošināti ikdienas solī. Lai jaunizveidotais baseins kalpo mūsu garīgajam un miesas stiprinājumam,” svētījot jaunbūvi teica prāvests Arnis Mazīļevskis

Sports mūsu novadā vienmēr ir bijis nozīmīgs, un tagad šo vērtību, kopš šī gada novembra, pasvītros arī divas jaunas, varenas iespēju platformas, kas ļaus mūsu novada iedzīvotājiem sasniegt vēl neredzētus panākumu augstumus un kalpos kā *restarts* Ilūkstes novada sportiskumam. 9.novembrī Ilūkstē tika svinīgi atklāts jaunais Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centrs un rekonstruētais Ilūkstes sporta skolas stadions. Svinīgo atklāšanas pasākumu ar savu klātbūtni pagodināja Zemkopības ministrs Jānis Dūklavs, viesi no Jaunjelgavas, Viesītes, Jēkabpils, Daugavpils, Neretas, Salas, kā arī mūsu novada pašvaldību un skolu pārstāvji un novada iedzīvotāji.

Sapnis tas ir sākums visam. Reiz Ilūkste sapņoja par skaistu un ērtu stadionu. Nu, tas ir beidzot piepildījies. Dodoties ikdienas gaitās, katrs ilūkstietis rūpīgi sekoja stadiona rekonstrukcijas darbiem. Tagad varam droši teikt, ka stadions ir ne tikai viens no Ilūkstes lepnumiem, bet arī pilsētas košums! Un paturam prātā, ka Ilūkste kļūst aizvien bagātāka ar iespējām realizēt savas ieceres. Ilūkstes stadiona rekonstrukcijas darbu laikā tika izbūvēti skrejceļi, lodes grūšanas, šķēpa mešanas, augstlēkšanas un kārtslēkšanas sektori, tāllēkšanas bedre. Tika veikta palīgēkas pārbūve, izbūvējot treneru telpas un inventāra noliktavu. Izbūvētas skatītāju sēdvietas, kā arī veikti labiekārtošanas un apzaļumošanas darbi stadiona teritorijā, izveidojot mūsdienām atbilstošu tehnisko nodrošinājumu un estētisko izskatu. Šobrīd var droši apgalvot,

Sapnis tas ir sākums visam. Reiz Ilūkste sapņoja par skaistu un ērtu stadionu. Nu, tas ir beidzot piepildījies

ka Ilūkstes stadions ir laba treniņbāze novada sportistiem, kā arī vieta augstāka ranga sacensību rīkošanai. Svinīgā pasākuma laikā, Ilūkstes novada sporta skolas direktora p.i. Alvis Šēdis, pārgriežot lenti, atklāja stadionu, mūsu jaunie sportisti devās laukumā un kopīgi ievingrinājās.

Bet par pēdējo mēnešu, pat gadu, gaidītāko notikumu var dēvēt jaunā Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centra atvēršanu, kas nebūt nav bijis viegls ceļš. Sapnis tika lolots no 2005.gada, 2009.gadā - otrais domes sasaukums ļāva iecerei pastiepties pretī darbu uzsākšanai, tika ielikti ēkas pamati, labiekārtota vide. Bet sākumā jau daudzi teica - „tā ir traka ideja - tādā mazā miestā celt baseinu!” Bet reālie darbi ir pierādījuši pretējo. Ilūkstes novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Stefans Rāzna svinīgajā atklāšanas pasākumā uzsvēra: „Novembris - zīmīgs mēnesis - valsts svin savu dzimšanas dienu, pieminam brīvības cīnītājus. Novembrī tika dibināts Ilūkstes novads, bet šogad, arī novembrī, tiek atvērti vārti stadionam un durvis baseinam. Paldies Latvijas Zemnieku savienībai, kura izcīnīja pirmās investīcijas.

Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centrs jau ir uzsācis savu darbību un jaunizveidotā komanda gaida visus interesentus

Paldies projektētājiem, būvniekiem, pašmāju politiķiem, kuri atbalstīja ieceri. Es esmu ļoti gandarīts un izsaku visiem to lielo prieku. Esam lepnī par novadu, par pilsētu, visu, kas mums ir! Sportosim un būsim veselīgāki!” Atklāšanas pasākuma laikā skanēja stiprinājuma un vēlējuma vārdi, citu novadu pārstāvji uzsvēra, ka jaunizveidotais Sporta centrs ir ekskluzīva ēka, pirmais baseins visā Sēlijas novadā, kas paver iespējas mums ikkatram būt aktīviem, jo peldēšana ir ne tikai sporta, bet arī veselības objekts. Uzsverot, ka te nāks ne tikai bērni, bet arī vidējā paaudze un seniori. „Apzinieties to, ka tas, kas pie jums ir sasniegts un paveikts, ir kaut kas tāds, uz ko daudzi citi tikai cer un sapņo. Tādu sporta būvi ir pelnījuši ne tikai pilsētu, bet noteikti arī lauku un mazpilsētu iedzīvotāji. Lai šī vieta ir dzīva!” - skanēja vēlējumus. Bet prāvests Arnis Mazīļevskis, svētījot jaunbūvi teica: „Dievs visu devis mūsu rokās, lai mēs veidotu dzīvi. Vajag pārvarēt padomijas sekas... Dievs mūs aicina doties tālāk, dod zīmes. Šī ēka - arī zīme, ka mēs visu varam un tiekam iedrošināti ikdienas solī. Lai jaunizveidotais baseins kalpo mūsu garīgajam un miesas stiprinājumam.” Pasākuma izskaņā visi klātesošie tika aicināti iepazīties ar baseina telpām, kā arī visi kopīgi varēja priecāties par sinhrono peldētāju no Šauļiem priekšnesumu, kā arī mūsu pašu Ilūkstes novada bērnu sniegumu. Vērts piebilst, ka Latvijā peldēšanas paraugdemonstrējumu sniedzēju niša vēl ir brīva. Kā jau arī iepriekš tika uzsvērts, jaunais baseins, tās ir jaunas iespējas skolēniem

apgūt sporta stundā peldēšanas prasmes, attīstīt un norūdīt fizisko veselību, saņemt to, ko citu novadu bērniem nemaz nav iespējams saņemt. Arī sporta skolai ir sācies jauns un interesants darba posms. Ilūkstes novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta nodaļas vad.p.i Līga Baltrukeviča atgādinot stāsta: „Gribu uzsvērt, ka Latvijas Peldēšanas federācija ir izpētījusi, „ka Latvijā noslikšana kā nāves cēlonis tiek konstatēta piecas reizes biežāk nekā vidēji Eiropas Savienībā, un tā ir otrais biežākais nāves cēlonis bērniem un jauniešiem līdz 19 gadu vecumam. Tāpēc Latvijas Peldēšanas federācija rosina ieviest obligāto peldēšanas apmācību sākumskolas klasēm visā Latvijā, un arī Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas Sporta apakškomisijas vadītājs uzskata, ka Izglītības ministrijai vajadzētu apsvērt šo priekšlikumu.” Ir izskanējusi arī doma, ka būtu nepieciešams uzbūvēt vēl 20 baseinus, lai nodrošinātu skolēnu piekļuvi baseinam 50 km rādiusā. Tāpēc mūsu bērni jau ir ieguvēji! Esmu pārliecināta, ka Dievs gādā par mūsu novadu un Viņam vēl daudz labu lietu un notikumu priekš mums ir ielānots!” Savukārt LRT veidotajā ziņu sižetā Stefans Rāzna atzīmēja, ka šis baseins varētu būt par līdzekli, kas varētu apturēt ļaunu mazināšanos novadā, un jo īpaši bērnu. „No mūsu novada tuvu pie 80 bērniem mācās citās skolās un izvēlas skolas, kur ir labāka infrastruktūra, kur ir pakalpojumi, kur ir peldbaseins, kur var labāk sportot. Varbūt mēs dabūsim daļu no 80 bērniem atpakaļ

Esam lepnī par novadu, par pilsētu, visu, kas mums ir!

šeit uz Ilūkstes novadu,”uzsvēra Stefans Rāzna. Šobrīd Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centrs ir veiksmīgi uzsācis savu darbību, tajā ietilpst divi baseini - lielais un mazais, tvaika pirts un sauna. Darbu ir uzsācis jaunais personāls - galvenā administratore - Viktorija Smagare, administratore - Lāsma Pupiņa un Aiga Valpētere, par kārtību un drošību baseinā rūpējas instruktori - Mareks Bogdanovs Rimants Jankovskis un Lauris Linards, Sporta centra komandas neatņemama sastāvdaļa ir arī medmāsa Lūcija Vinokurova, saimniecības daļas pārzinis Jānis Kerubins un trenere Snežanna Bondere. Komanda visus apmeklētājus gaida katru dienu, darbadienās no 7.00 - 22.00, brīvdienās no 10.00 - 22.00, kā arī no 10.novembra mūsu novada skolēniem te notiek peldēšanas stundas.

Jaunais Ilūkstes novada sporta skolas Sporta centrs veicinās un vairo ne vien skolēnu, bet arī ikkatra novada iedzīvotāja iespējas savu ikdienu pavadīt aktīvi un veselīgi. Un ir vērts atcerēties un domāt par to, ka šis jaunbūves kalpo, kā pierādījums tam, ka mūsu novadā ir vērojama izaugsme, tiek meklētas un rastas iespējas attīstībai.

Madara Pavlovskā
redaktore

Par domes sēdi oktobrī

29.oktobrī domes sēdē deputāti izskatīja 44 darba kārtības jautājumus.

1.Par pašvaldības SIA "Veselības centrs Ilūkste" un SIA "Veselības un sociālās aprūpes centrs "Subate" reorganizācijas procesa uzsākšanu apvienošanas ceļā.

2.Par atļauju amatu savienošanai.

3.Par Bebreņu vispārīgā izglītības un profesionālās vidusskolas profesionālās izglītības nodaļas izglītojamo stipendiju piešķiršanas kārtības pieņemšanu.

4.Par Ilūkstes novada pašvaldības apbalvojumu piešķiršanu.

5.Par grozījumiem Ilūkstes novada himnas izstrādes konkursa nolikumā.

6.Par saistošo noteikumu "Par aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Ilūkstes novadā" pieņemšanu.

7.Par atlases kritērijiem Lauku atbalsta programmas 2014.-2020. gadam pasākuma "Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos" atklātajam projektu konkursam.

8.Par saistošo noteikumu "Par Ilūkstes novada pašvaldības autoceļu ikdienas uzturēšanas klasēm" pieņemšanu.

9.Par pašvaldības zemes iznomāšanu Ilūkstes pilsetā.

10.-11. Par pašvaldības nekustamā īpašuma "Kaspari" Bebreņu pagastā un „Cimermaņi” 1 Prodes pagastā atsavināšanu.

12.Par apsaimniekošanas tiesību piešķiršanu uz nekustamo īpašumu Ilūkstē, Avotu ielā 18.

13.Par pašvaldības zemes iznomāšanu z/s „Zalītes” Subatē.

14.Par pašvaldībai piekritīgu zemes vienību "Piesubate" un "Akmeņlauki" Prodes pagastā nodošanu atsavināšanai.

15.-17.Par zemes iznomāšanu Prodes un Bebreņu pagastā.

18.-19.Par zemes nomas tiesību izbeigšanu Bebreņu pagastā.

20.Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu nekustamajam īpašumam "Laurenāji" Bebreņu pagastā un nosaukuma "Mežlaurenāji" piešķiršanu.

21.Par zemes vienības "Madaras" Bebreņu pagastā iznomāšanu un nodošanu atsavināšanai.

22.- 24.Par zemes vienību atdalīšanu no nekustamā īpašuma "Vidzemnieki" un „Rubeņi" Dvietes pagastā un „Kalmes" Pilskalnes pagastā.

25. Par zemes iznomāšanu z/s "Madaras" Dvietes pagastā.

26.-32. Par zemes nomas līgumu pagarināšanu Dvietes un Pilskalnes pagastā.

33.-35.Par zemes iznomāšanu un zemes nomas pirmtiesību izbeigšanu Pilskalnes un Sēderes pagastā.

36.Par finanšu līdzekļu novirzīšanu pašvaldības iestādēm un pārvaldēm.

37.Par finanšu līdzekļu piešķiršanu reliģiskajai organizācijai.

38.Par finansiālo atbalstu Draudzīgā aicinājuma fondam.

39.Par pašvaldības 2015.gada budžeta izpildi 9 mēnešos.

40.Par Ilūkstes novada Sporta skolas valdījumā esošo ilgtermiņa ieguldījumu izslēgšanu no bilances.

41.Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda un nokavējuma naudas piedziņu no SIA "Experience" "Bāleliņi" Dvietes pagastā.

42.Par grozījumiem 2015.gada pašvaldības budžetā.

43.Par Ilūkstes novada sporta skolas sporta centra maksas pakalpojumu noteikšanu.

44.Par juridiska statusa piešķiršanu Ilūkstes novada pašvaldības pārvaldēm un grozījumiem pārvalžu Reglamentu nosaukumā.

● Nolēma uzsākt pašvaldības SIA "Veselības centrs Ilūkste" un SIA "Veselības un sociālās aprūpes centrs "Subate" reorganizācijas procesu apvienošanas ceļā - pievienojot SIA „Veselības un sociālās aprūpes centrs "Subate"”, reģ. Nr. 41503024995, reģistrācijas datums - 02.06.2000., juridiskā adrese: Sporta iela 20, Subate, (kā Pievienojamo sabiedrību) SIA "Veselības centrs Ilūkste", reģ. Nr. 41503014677, reģistrācijas datums - 15.11.1995., juridiskā adrese: Raiņa iela 35, Ilūkste, Ilūkstes novads, (kā Iegūstošo sabiedrību), un noteica, ka pēc

reorganizācijas Pievienojamā sabiedrība beidz pastāvēt bez likvidācijas procesa, Iegūstošā sabiedrība un Pievienojamā sabiedrība rakstveidā negatavo reorganizācijas projektu, Iegūstošās sabiedrības pamatkapitāls netiek palielināts un reorganizācijas procesā iesaistīto sabiedrību (Iegūstošās sabiedrības un Pievienojamās sabiedrības) Reorganizācijas līguma projektu nepārbauda zvērināts revidents.

● Noteica Bebreņu vispārīgā izglītības un profesionālās vidusskolas profesionālās izglītības nodaļas izglītojamo stipendiju piešķiršanas kārtību. Kārtība noteiks Skolas stipendiju fonda veidošanas un sadales principus, kā arī ikmēneša stipendijas izmaksas lielumu profesionālās izglītības nodaļas izglītojamajam. Gada sākumā tiks izveidots stipendiju rezerves fonds, kura lielumu noteiks izglītojamo skaitu gadā reizīnot ar 46.01 eiro, ko nosaka MK noteikumi.

● Piešķir pārvaldēm juridiskas personas statusu un šajā sakarā precizēja pārvalžu reglamentus.

● Nolēma atbalstīt pašvaldības Apbalvošanas komisijas iesniegtos priekšlikumus par novada iedzīvotāju apbalvošanu. Par mūža ieguldījumu nolēma apbalvot Mariju Slastjunovu – ārsta palīgu Dvietes feldšerpunktā un Ritu Kļaviņu – Bebreņu pagasta seniori. Par ieguldījumu novadam ar „Atzinības Rakstu” nolēma apbalvot Agri Elertu, Daci Paršu, Elitu Rutkupu, Lūciju Spēku, Annu Gricāni, Arni Mazļevski, I nāru Bacāni, Janīnu Aksjutu, Āriju Ostrovsku. Apbalvojumus pasniedza Valsts svētkiem veltītajā svinīgajā pasākumā Ilūkstes kultūras centrā.

● Nolēma ņemt vērā Ilūkstes novada himnas izvērtēšanas komisijas ieteikumus un, lai nodrošinātu Ilūkstes novada himnas izstrādes konkursā iesniegto darbu kompetentu un objektīvu izvērtējumu, izdarīja himnas izstrādes konkursa 26.03.2015. nolikumā šādus grozījumus:

Vērtēšanas otrajā posmā no 2015.gada 15.oktobra līdz 2016.gada 1.janvārim atlasītie komisijas darbi tiek nodoti publiskai vērtēšanai novada iedzīvotājiem, lai noskaidrotu tautas simpātiju un iegūtos rezultātus izmantotu vērtēšanas 3.posmā. Vērtēšanas trešais posms no 2016.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 20.janvārim, kad vērtēšanas komisija nosaka uzvarētāju šādi:

✓ Tautas balsojuma 1.vietas ieguvējam papildus piešķir 30 % punktu (no jau piešķirtā punktu skaita) pie pirmajā vērtēšanas posmā iegūtā punktu skaita;

✓ Tautas balsojuma 2.vietas ieguvējam papildus piešķir 20 % punktu (no jau piešķirtā punktu skaita) pie pirmajā vērtēšanas posmā iegūtā punktu skaita;

✓ Tautas balsojuma 3.vietas ieguvējam papildus piešķir 10 % punktu (no jau piešķirtā punktu skaita) pie pirmajā vērtēšanas posmā iegūtā punktu skaita.

Ar Ilūkstes novada pašvaldības Pateicības rakstu un naudas balvu 1000 eiro apmērā (pirms nodokļu nomaksas) tiek apbalvots uzvarētājs. Tautas simpātijas ieguvējs tiek apbalvots ar Ilūkstes novada pašvaldības Pateicības rakstu un naudas balvu 300 eiro apmērā (pirms nodokļu nomaksas). Pārējie konkursa dalībnieki par dziesmu saņem naudas balvu 300 eiro apmērā (pirms nodokļu nomaksas).

● Pieņēma saistošos noteikumus „Par aizliegumu ģenētiski modificēto kultūraugu audzēšanai Ilūkstes novadā”, kas nosaka aizliegumu Ilūkstes novada administratīvajā teritorijā audzēt ģenētiski modificētos kultūraugus un saistošos noteikumus „Par Ilūkstes novada pašvaldības autoceļu ikdienas uzturēšanas klasēm”, kas nosaka Ilūkstes novada pašvaldības autoceļu vai to posmu sarakstus ar norādītām autoceļu uzturēšanas klasēm vasaras un ziemas sezonai, ņemot vērā autoceļa klasifikāciju un transportlīdzekļu satiksmes intensitāti. Pēc Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atzinuma saņemšanas Saistošie noteikumi tiks publicēti „Ilūkstes Novada Vēstīs” un stāsies spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas.

● Apstiprināja atlases kritērijus pašvaldības ceļu vai ceļu posmu virzīšanai Lauku attīstības programmas 2014.-2020.gadam pasākuma "Pamatpakalpojumi un ciematu atjaunošana lauku apvidos"

atklātajam projektu konkursam. Nolēma, ka vērtēšanas kritēriji: 1) lauksaimniecībā izmantojamo zemju platības, piekļuve kurām tiek nodrošināta izmantojot konkrēto ceļu (vidēji uz 1 km), 2) ceļu izmantojošo saimniecību skaits, 3) pārbūvējamā ceļa vai ceļa posma tehniskais stāvoklis, 4) komersanta paša ieguldījums īstenojot integrēta tipa projektu kopā ar pievedceļu izbūvi pie uzņēmējdarbības objektiem apakšpasākumā "Atbalsts ieguldījumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības infrastruktūras attīstībā". Šajā sakarā uzdeva Ilūkstes novada administratīvi teritoriālo pārvalžu vadītājiem līdz 20.novembrim organizēt apspriedes ar vietējiem uzņēmējiem, nodrošinot iedzīvotāju informēšanu par apspriežu norises vietu un laiku.

● Nolēma novirzīt finanšu līdzekļus 124 eiro apmērā Ilūkstes novada bibliotēkai t.sk. 96 eiro divu īpašo piekaramo grāmatu stendu iegādei un 28 eiro darbinieka kursu apmaksai, 187 eiro Ilūkstes novada pašvaldības komunālās un saimniecības nodaļai bīstamo koku ciršanai, 634 eiro Bebreņu pagasta pārvaldei Bebreņu pagasta pārvaldes un Kultūras nama katlu mājas apkures katla pieslēgšanai, 288 eiro Izglītības, kultūras un sporta nodaļai novada izglītības iestāžu tehnisko darbinieku un pašvaldības darbinieku kursu "Bērnu tiesību aizsardzība" apmaksai., 537 eiro Bebreņu vispārīgā izglītītajai un profesionālajai vidusskolai stipendijām, 180 eiro Eglaines un Sēderes pagastu pārvaldei ugunsdzēsamo aparātu ikgadējai apkopei.

● Nolēma piešķirt finanšu līdzekļus 150 eiro apmērā Ilūkstes evaņģēliski luteriskai draudzei sakarā ar Ilūkstes evaņģēliski luteriskās baznīcas 150 gadu jubileju un 500 eiro Draudzīgā aicinājuma fondam valsts mēroga pasākuma organizēšanai, kurā tiks godinātas skolas, kas sasniegušas izcilus rezultātus mācībās. Apbalvojumus saņems Ilūkstes 1. vidusskola un Bebreņu vispārīgā izglītītajā un profesionālā vidusskola.

● Izdarīja grozījumus pašvaldības 2015.gada budžetā. Grozījumi bija nepieciešami sakarā ar pieņemtajiem lēmumiem par finanšu līdzekļu piešķiršanu un izdarītajiem grozījumiem pašvaldības iestāžu budžetos.

● Apstiprināja pašvaldības 2015.gada budžeta izpildi deviņos mēnešos.

● Nolēma izslēgt no Ilūkstes novada Sporta skolas bilances nolietoto automašīnu Mitsubishi Space Wagon, Nr. FJ 2742 un nojaukto noliktavu Ilūkstē, Stadiona ielā 2.

● Nolēma piedzīt bezstrīda kārtībā no SIA "Experience" reģistrācijas Nr. 40003699829, juridiskā adrese Baznīcas iela 13-17, Rīga, nekustamā īpašuma nodokļa parādu 1898,25 eiro apmērā, piedziņu vērsot uz parādnieka naudas līdzekļiem un tam piederīgo nekustamo īpašumu vai kustamo mantu.

● Apstiprināja Ilūkstes novada sporta skolas sporta centra cenrādi. Vairāk lasīt 12. lpp.

● Nolēma atsavināt pašvaldības nekustamos īpašumus: zemes vienību „Kaspari” Bebreņu pagastā 8,83 ha platībā, zemes vienību „Cimermaņi 1” Prodes pagastā 7,34 ha platībā, zemes vienību „Piesubate” Prodes pagastā 4 ha platībā, zemes vienību „Akmeņlauki” Prodes pagastā 22,3 ha platībā.

● Pagarināja zemes nomas līgumus ar nomniekiem, kuri ir izpildījuši visas iepriekšējās līgumsaistības par pašvaldības zemes izmantošanu Dvietes, Pilskalnes un Prodes pagastos.

● Atļāva Alvim Šedim savienot Ilūkstes novada Sporta skolas direktora p.i. amatu ar Daugavpils bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbola trenera amatu ārpus noteiktā darba laika, jo šo amatu savienošana nerada interešu konfliktu, nav pretrunā ar valsts amatpersonai saistošajām ētikas normām un nekaitē valsts amatpersonas tiešo pienākumu pildīšanai.

Ar domes sēdē pieņemto lēmumu pilnu tekstu var iepazīties pašvaldības mājas lapā www.ilukste.lv sadaļā „Publiskie dokumenti” /domes lēmumi”, kā arī lasīt visās novada bibliotēkās un pārvaldēs.

Irēna Bogdanova
Lietvedības nodaļas vadītāja

Uzsākta Vienotā platību maksājuma avansu izmaksa lauksaimniekiem

No šī gada 23. oktobra Lauku atbalsta dienests ir uzsācis Vienotā platību maksājuma (VPM) avansa izmaksu 70% apmērā. Šobrīd pakāpeniski VPM avansa maksājumus saņems visi tie lauksaimnieki, kuru iesniegumos nav konstatētas problēmas. Lauku atbalsta dienests atgādina, ka avansa maksājumus nevarēs piešķirt gadījumos, ja nebūs saņemtas atbildes uz LAD vēstulēm un nebūs atrisinātas problēmas, piemēram, kad vairāki lauksaimnieki atbalsta saņemšanai ir pieteikuši vienu platību u. tml.

Par avansa aprēķinu un apmēriem informāciju var lasīt LAD mājaslapā izvēlnē „Atbalsta likmes”.

Saņemot avansa maksājumu lauksaimniekam ir iespēja uzlabot savu finansiālo situāciju un veikt ieguldījumus saimniecības turpmākā attīstībā.

Rita Butkeviča
Informācijas un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja

Kādi mēs esam savai Latvijai?

16.novembrī tika pasniegti pašvaldības apbalvojumi „Atzinības raksts”

Kas gan bija Latvijas valsts pirmajās dienās? Tikai vārds, rakstīja Kārlis Skalbe, bet „Dievs svētī Latviju”, kā lūgšana, pirmie vārdi valstij, bet ticība pašu spēkiem un rīcībspējīgu cilvēku darbi ļāva Latvijai nostiprināties.

Sagaidot Latvijas Republikas proklamēšanas 97. gadadienu, Ilūkstes novada pašvaldība, pasniedza „Atzinības rakstus”, izsakot pateicību novada iedzīvotājiem par uzņēmīgu, profesionālu un pašreizējā darbu, veicinot Ilūkstes novada attīstību. Novada iedzīvotāji tika godināti Latvijas proklamēšanas gadadienai veltītajā pasākumā.

Svinīgais pasākums notika 16.novembrī svētku rotā tērptajā Ilūkstes novada Kultūras centrā. Sveicot visu svētkos, Ilūkstes novada pašvaldības priekšsēdētājs Stefāns Rāzna uzsvēra, ka 1918.gada 18.novembris nāca ar Dieva ziņu un svētību, bet sarkanbaltsarkanais karogs stāstīja par sviedriem un asinīm, ko izlēja latviešu tauta. Bet skaudra ir atziņa, ka šobrīd tautas ticība val-

Pasākuma laikā izskanēja divi īpaši stāsti, kuri rakstīti visa mūža garumā, viens no tiem par bebreņietī Ritu Kļaviņu. Viņas darbā – sirsnība un pedantiskums

skolēnam. Viņu pieteica Ilūkstes 1.vidusskolas direktore Velta Šterna, stāstot, ka Elita jau 20 gadus strādā skolā, viņai sports ir ne tikai darbs, bet arī ikdiena, un viņa ir skolotāja, kura rūpējas par skolēnu fizisko un emocionālo stāvokli. Un tik tiešām, viens no mūsu spēkiem ir pašreizējā pedagogi. „Atzinības rakstu” saņēma arī Lūcija Spēka – Ilūkstes PII „Zvaniņš” pedagoga palīgs, kuru kā pašreizējā, sirsnīgu un mīlu cilvēku raksturoja Ilūkstes PII „Zvaniņš” vadītāja Inga Strode, piebilstot, ka Lūcijai šī ir vienīgā darba vieta, jau 37 gadus, Lūcija ir čakla un talantīga, dzied „Lašu” korī. Bet skolu ikdienas solī liela loma ir ikkatram, šajā svētku reizē tika sumināta Anna Gricāne – Ilūkstes Sadraudzības vidusskolas šefpavāre. Sadraudzības vidusskolas direktore Alita Kudiņa uzsvēra, ka Anna ir izcils novada cilvēks ar īpašu mīlestību pret bērniem. Jau kā 21 gadu rūpējās, lai bērniem ir gardas pusdienas, lai bērni justos labi visas dienas garumā. Savukārt Subates pagasta pārvaldes vadītāja Sofija Glūmāne „Atzinības raksta” saņemšanai pieteica Ināru Bacāni – SIA „Tāle”īpašniece Subates pilsētā, kuru raksturoja kā cilvēku ar lielu mīlestību uz darbu, sakot, „tu dzīvo te un tagad, ko paspēsi izdarīt, tas paliks.” Ināra tirdzniecības jomā strādāja 22 gadus un visi subatieši viņai saka lielu paldies, par viņas degsmi un enerģiju ikdienas solī. Bet labākais draugs laukos, kā saka Šēderes KN vadītāja Silvija Spaļva, ir pastnieks: „Un mūsu pastniedzītei līdzī ir ne tikai vēstuļu un avižu soma, bet arī kaste ar ikdienā nepieciešamām precēm.” Silvija savā un visu klātesošo vārdā paldies teica Janīnai Aksjutai – pasta nodaļas „Ilūkste”pastniecei. „Atzinības raksts” šajā reizē tika pasniegti arī Ārijai Ostrovskai - Ilūkstes novada pašvaldības kasierei, kuru Ilūkstes novada pašvaldības izpilddirektore Līga Bukovska raksturoja kā cilvēku, kurš savu darbu veic profesionāli, ir ar rāmu ārieni, kurā iekļauta jūtīga un atsaucīga dvēsele. Ārija savas darba stundas neskaita un cilvēkus ikdienas solī pavada ar labu vārdu. Bet

Ar pašvaldības apbalvojumu „Atzinības raksts” par mūža ieguldījumu novadam apbalvoja Mariju Slastjunovu. Marija jau 40 gadu garumā rūpējās par ikkatru dvietieša veselību

stij ir vājinājusies, daudzi izjūt vilšanos un tā ir realitāte. „Šis ir laiks, kad strauji mainās pasaules kārtība,” atzīmēja Stefāns Rāzna, „būs lielais pārbaudījums laiks, tā būs robeža, kuru pārkāps tikai stipras valstis.” Ilūkstes novada pašvaldības priekšsēdētāja uzrunā tika uzsvērtas arī tautas loma šī brīža politiskajā vidē. „Latvija nav ne maza, ne nabaga, mūsu resurss ir cilvēks, bet vēl arī zeme. Mainās ideāli un vērtības, bet zeme saglabājas – saudzēsim to. Kā arī valoda, resurss bez, kura nevar pastāvēt Latvija. Pašvaldība jūt atbildību par šo resursu saglabāšanu, bet uzdevums ir grūts, jo galvenokārt valsts politika ir vērsta uz 9 lielo pilsētu un 21 reģionālo centru attīstību. Bet spītējot visam, esam no parastās, nomaļas pašvaldības tapuši par valstī respektējamu novadu. Kopīgi noietais ceļš ir vijies ar uzvarām. Šajā svētku reizē ar gandarijumu var atskatīties uz novadā paveikto. 18.novembris – svētku diena un šie svētki ir laiks, kad varam apliecināt savu piederību valstij un novadam,” uzrunājot klātesošos teica Stefāns Rāzna.

Pasākuma laikā, kopīgi tikai veidots stāsts par mūsu novada cilvēkiem, jautājot – „Kādi mēs esam savai Latvijai?” Katru „Atzinības raksta” saņēmēju pieteica viņam zināms un tuvs cilvēks. Pašvaldības apbalvojumu „Atzinības raksts” par ieguldījumu novadam saņēma - Agris Elerts - Pilskalnes pagasta iedzīvotājs, AS Latvijas valsts meži Dienvidlatgales mežsaimniecības Aknīstes meža iecirkņa vadītājs. Agri Elertu pieteica Ilūkstes novada pašvaldības priekšsēdētāja vietnieks Maigurs Krievāns, kurš uzsvēra, ka Agris ir vienīgais Ilūkstes novada iedzīvotājs, kurš Latviju ir pārstāvējis Olimpiskajās spēlēs. Viņu raksturoja, kā patriotisku, uzņēmīgu cilvēku, kurš ir ne tikai labs saimnieks, bet arī sportists, un bijis kā paraugs arī Maiguram. Bet Ilūkstes BJC vadītāja Vanda Rimša stāstot par „ Dziesmu un deju svētku” lielo nozīmi mūsu tautas patriotisma un kultūras stiprināšanā, pieteica Daci Paršu – Ilūkstes novada izglītības iestāžu deju kolektīvu virsvadītāju. Dejas prieks ir vienreizējs pamats visai dzīvei un Dace ir tā skolotāja, kura šīs bagātības nodod mūsu bērniem. Vēl viena skolotāja - Elita Rutkupa – Ilūkstes 1.vidusskolas sporta skolotāja, novada sporta skolotāju metodiskās apvienības vadītāja, tika sumināta, kā īsts paraugs ikkatram

Juris Sičevs pieteica novadā mīlēto Eglaines, Grendzes, Bebrenes Romas katoļu draudžu prāvestu Arni Mazīlevski, uzsverot prāvesta Arņa apbrīnojamo dedzību garīgo vērtību izkopšanā, piebilstot, ka grūti uzskaitīt visus viņa darbus, tik paliek jautājums – Kā to visu var pagūt...

Pasākuma laikā izskanēja vēl divi īpaši stāsti, kuri rakstīti visa mūža garumā. Ar pašvaldības apbalvojumu „Atzinības raksts” par mūža ieguldījumu novadam apbalvoja Mariju Slastjunovu (Arsta palīgs Dvietes feldšerpunktā) un Ritu Kļaviņu – (Bebrenes pagasta seniore). Dvietes pagasta pārvaldes vadītāja Iveta Plone piesakot Mariju Slastjunovu uzsvēra, ka šis cilvēks ikdienā rūpējās par ikkatru dvietieša veselību, jau 40 gadu garumā, esot blakus grūtos, smagos brīžos un dodot cerību. Dvietieši saka – nebraukšu pie sava ģimenes ārsta, labāk iešu pie feldšerītes, viņa zina

Jau vēsturiski, ticība pašu spēkiem un rīcībspējīgu cilvēku darbi ir ļāvuši Latvijai nostiprināties

par visām manām kaitēm. Mariju vietējie sauc par Mārīti – tas esot mīlāk. Viņa ir līdzjūtīga pacientu glābēja, nav Dvietes cilvēka, kurš nepateiktos Mārītei. Bet mūža darbu Bebreņē ieguldījusi ir Rita Kļaviņa. Bebrenes KN vadītāja Ināra Lapa stāstīja, ka Rita bērības takas un brieduma gadus ir veltījusi Bebrenei. Savulaik strādājusi Bebrenes veterinārajā tehnikumā, visu atmiņās ir kā lieliska skolotāja, arī organizējot pasākumus. Dzīvnieku anatomijas ekspozīcija, ko joprojām var apskatīt ir Ritas un viņas skolēnu veidota, bet jau 30 gadus Rita vada Bebrenes KN amatierteātri, kurā apvieno dažāda gājuma cilvēkus. Rita Kļaviņa ir Bebrenes pagasta himnas vārdu autore, izcilu vārsmu darinātāja. Viņas darbā – sirsnība un pedantiskums.

Vakara izskaņā visus klātesošos svētku noskaņā ar muzikālo sveicienu turpināja vest dziedātājs Andris Ērglis. Vēlreiz, sirsnīgi sveicam visus „Atzinības rakstu” saņēmējus un ikkatram novada iedzīvotājam vēlam, lai tautas vienotība pavada arī ikdienā.

Madara Pavlovskā
redaktore

Sagaidot Latvijas Republikas proklamēšanas 97. gadadienu, Ilūkstes novada pašvaldība, pasniedza „Atzinības rakstus”, izsakot pateicību novada iedzīvotājiem par uzņēmīgu, profesionālu un pašreizējā darbu, veicinot mūsu novada attīstību

Par aizvadīto un gaidāmo

18. oktobrī kultūras centa telpas visas dienas garumā piedējoja sporta deju sacensību „Dejas pērle” dalībnieki. Sacensībās piedalījās Latvijas, Lietuvas un Krievijas dejtāji no 4 gadu līdz pieaugušo vecuma grupām. Tika izcīnīti „Ilūkstes novada domes kausi”.

Sirsnīgā un jautrā gaisotnē 24. oktobrī tika aizvadīts Kāzu gadadienu svinību pasākums. Tika sveikti visi pāri, jo katra kāzu gadadiena ir īpašs notikums. Pāri, kam šogad aprit apaļās kāzu jubilejas, uguns kokā dedza trīs simboliskas liesmiņas - ticībai, cerībai un mīlestībai. Svinību lielākie jubilāri - Silvija un Jānis Milleri, kuriem šogad 45. kāzu gadadiena. Muzikālus priekšnesumus pasākumā sniedza vīru kapella (Gunārs, Leonards, Anatols, Valdis, Jānis) un Ilūkstes novada KC vokālais ansamblis „Saskaņa”. Balli spēlēja Ainārs Lipskis.

10. novembrī notika novada kultūras iestāžu vadītāju un Izglītības, kultūras un sporta nodaļas sanāk-

sme, kurā tika apspriesti nākošā 2016. gada kultūras pasākumu plāni. Nākošajā gadā turpināsies tradicionālie saulgriežu pasākumi, Melnā kalna svētki, Estrādes sezonas brīvdabas koncerti. Augustā visi laipni gaidīti Dvietē „Apsītēs”, kur notiks P. Sukatnieka darbības laukam veltīts pasākums - uzmanības centrā tiks celts kartupelis un tomāts. Jūlija pirmā puse būs veltīta Novada svētkiem, kas koncentrēsies Ilūkstē. Šobrīd aktuāla ir svētku galvenā viesmākslinieka izvēle. Novada iedzīvotāji var piedalīties svētku izveidē, daloties ar idejām par svētkus veidojošajiem pasākumiem. Savas vēlmes var izteikt arī attiecībā uz viesmākslinieka izvēli, sazinoties ar kultūras centru. 2016. gadā būs arī jauni vēl nebijuši pasākumi, kas vairāk mērķēsies uz jauniešu auditoriju.

Vikija Klišāne
Ilūkstes novada KC
mākslinieciskās daļas vadītāja

Novembra beigu un decembra sākuma pasākumi Ilūkstes novadā

Datums	Laiks	Pasākums	Norises vieta
27.11	20:00	Zemes kopēju un uzņēmēju balle	Ilūkstes KC
29.11	16:30	Pirmās Adventa sveces iedegšana	Šēderes KN
04.12	18:00	Izkļaidējoši-izzinoša spēle jauniešiem "Prāta mežģis" (Var pieteikt komandas ar 3 cilvēkiem - jaunieši, kuri beiguši pamatskolu.)	Subates KN
06.12	11:00	III galda tenisa turnīrs	Subates KN
06.12		Otrās Adventa sveces iedegšana	Šēderes KN
11.12	10:00-15:00	Tradicionālais Ziemas tirdziņš un Ziemas tējnīca	Subates KN
11.12		Zīda apgleznošanas radošo darbu izstāde	Subates KN
13.12		Trešās Adventa sveces iedegšana	Šēderes KN
16.12		Pilsētas egles iedegšana	Ilūkste
18.12		Dokumentālā filma "Prāta vētra:starp krastiem"	Ilūkstes KC
17.12. vai 19.12.	18:00	Dokumentālā filma "Prāta vētra:starp krastiem"	Subates KN
20.12		Ceturtais Adventa sveces iedegšana	Šēderes KN

Daudzu norišu laiki vēl tiks precizēti, lūgums sekot līdzi informācijai savās pagastu pārvaldēs, Ilūkstes novada mājas lapā www.ilukste.lv un sociālajos tīklos.

Informāciju apkopoja **Vikija Klišāne**
Ilūkstes novada KC mākslinieciskās daļas vadītāja

Šogad grupa RitmusS atzīmē 10 gadu pastāvēšanas jubileju. Uz kopīgu koncertu 17.oktobrī subatietes aicināja Ilūkstes novada Dvietes KN grupu „Atkal”, Šēderes grupu „Trešā rinda” un Vārkavas novada KC grupu „Pašām patīk”

Latvijā līnijdejas ienāca un sāka vilināt klāt dejojājus pagājušā gadsmita 90-tajos gados. Ilūkstes pilsētā deju kursi aizsākās 2003.gadā. Subatietes pirmo reizi pulcējās uz sadancošanu 2005.gadā Subates kultūras namā. Deju zāle bija pilna, līnijdeju soļus subatietēm ierādīja Dvietes gupas vadītāja Līga Ostrovska. Tā arī aizsākās regulāras nodarbības, ar lielu entuziasmu tika apgūtas arvien jaunas dejas. Kolektīvu uzsāka vadīt un līdz 2012.gadam vadīja Līga Kūliņa.

Kopš 2012.gada grupu vada Sandra Špura un Inga Krasevska. Dalībnieces ir aktīvas, radošas. Katrai dejai tiek piedomāts klāt tērps, aksesuāri. Lielu atbalstu tēru tapšanā sniedz šuvēja Ilze Pāpenoka. Darbības laikā grupa ir daudzkārt uzstājusies Subates KN pasākumos, ir bijuši koncertizbraukumi uz Lietuvu Abeļu pilsētu, uz kaimiņu-Gārsenes, Asares, Eglaines pagastiem. Ar izdomu tiek veidoti priekšnesumi Ilūkstes novada pašdarbnieku ballēm.

Dalībnieces priecājas par jauko un auglīgo sadarbību, kas ir izveidojusies starp Ilūkstes novada līnijdeju grupām. Tiek rīkotas kopīgas tikšanās, sadancošana, domapmaiņa. Tas viss dot stimulu un iedvesmu jauniem darbiem.

Šogad grupa RitmusS atzīmē 10 gadu pastāvēšanas jubileju. Uz kopīgu koncertu 17.oktobrī subatietes aicināja Ilūkstes novada Dvietes KN grupu „Atkal”, Šēderes grupu „Trešā rinda” un Vārkavas novada KC grupu „Pašām patīk”. Koncerts izvērtās košs, piesātināts, draudzīgs un izzinošs. Koncerta vadītāja Santa Krievāne raiti ievadīja skatītājus gan līnijdeju vēsturē, gan arī iepazīstināja ar kolektīviem un „RitmusS” darba gaitām. Pasākumā tika uzaicināti visi, kuri kādreiz dejoja grupā un vadīja to. Ar nelielas filmiņas palīdzību vizuāli bija iespējams „iziet cauri” grupas radošajai dzīvei 10 gadu garumā.

Pasākuma saviesīgajā daļā kopā ar draugiem tika baudīta lielā jubilejas torte, izspēlētas jautras spēles un, protams, izdejojtas vēl kādas līnijdejas.

Grupa „RitmusS” pateicas visiem sveicējiem, sponsoriem - Špuru un Kraševsku ģimenēm, SIA „Madara LTD” un personīgi A.Kolosovam, z/s „Puķudruva” un personīgi A.Ancānam-par finansiālu atbalstu.

Kolektīvs labprāt aicina pie sevis deju pulkā jaunus dalībniekus.

Gunta Okmane
Subates KN vad.

„Gribās padziedāt deļ sirds”

„Saskaņa” svin 15 gadu jubileju!

2000.gadā dzima pirmā iecere Ilūkstē izveidot sieviešu vokālo ansambli, un šoruden, 6.novembrī, šāds ansamblis, jau visiem labi zināms un iemīļots - „Saskaņa” - atzīmēja savas radošās darbības 15 gadu jubileju.

Savulaik, Ilūkstē nav bijis sieviešu vokālais ansamblis un tolaik KN vadītāja Inese Vuškāne, tomēr izauklēja šādu ideju un 2000 gada rudenī, kā ansambļa vadītāju uzrunāja Maiju Žigajevu. Dziedošās dāmas vienkopus sanāca diezgan raiti un drīz vien tika sākti pirmie mēģinājumi. Ir izveidojies stabils dalībnieču kods, bet gadu laikā dalībnieču skaits ir mainījies. Tiekoties ar dažām no kolektīva pārstāvētajiem skaitam, ka kopumā „Saskaņā” ir dziedājušas 20 dāmas, bet tagad ir saglabāties 6 dāmu pamatsastāvs, pašas smejojoties piemēta, ka visām labi saskanot, jo arī darbā tiek pārstāvēta vienāda, proti, izglītības joma. Tik tiešām, saskaņa it visā! Bet uz jautājumu, kā radies nosaukums, dāmas saskatās un noteic, ka grūti to vairs atcerēties. Tomēr atmiņā atausts kāds stāsts. „Kad Bebreņē sākās „Aprīļa pilieni”, tur bija jāaizpilda anketa, vienā no ailēm - nosaukums, tā nu, uz ātru roku, tas radās,” stāsta Maija Žigajeva. „Saskaņas” dalībnieces uzsver, ka patīk dziedāt jautru repertuāru un tā nedaudz ar joku, bet lieku stresu un satraukumu radot skates, tādēļ tās ne visai tikot. „Gribās padziedāt deļ sirds,” visas teic. Bet nākas apgūt visdažādākā žanra repertuāru, tiek dziedāts, kā pašdarbnieku kolektīvu

Kolektīva vadītāja Maija Žigajeva saka lielu paldies dalībnieču ģimenēm, kas arī ir liela atbalsta grupa

pasākumos, ar siltumu sirdī - ikgadējās pašdarbnieku balles, tā arī tiek dziedāts baznīcās, represēto pasākumos, „Saskaņa” ir pēmusi dalību Novada svētkos, „Sēlija rotā”, kolektīvam veiksmīga sadarbība ir izveidojusies ar Šēderi, kur kopā ir svinēti Līgo svētki. Bet visu jau nevar uzskaitīt. Kolektīva vadītāja Maija Žigajeva saka lielu paldies dalībnieču ģimenēm, kas arī ir liela atbalsta grupa, sakot „cik mums te bērnu ansambļa radošās darbības laikā sadzimuši, kādam jau tie mazie ir jāpieskata, tai laikā, kad meitenes dzied. Un nekautrēsimies teikt, ka divas jau esam arī vecmammās.” Kolektīva dalībnieces teic, ka katrreiz, kad sezona iet uz beigām ir nogurums, bet rudenī jau atkal gribās sanākt un dziedāt un allaž ansambli ir arī radošajos meklējumos. Visus priekšnesumus iestudē pašas un par tēriem arī gādā. Kā arī kolektīvā ir skaistas tradīcijas, piemēram, kopīgi izbraucieni, kā bija 10 gadu jubilejas brauciens uz Stokholmu - tradīcija ik pēc 5 gadiem, ielikt skaistu komatiņu.

Bet šoreiz, atzīmējot 15 gadu jubileju, ansamblis „Saskaņa” vēlas teikt paldies arī Ilūkstes novada Kultūras centram par atbalstu un daudzu gadu laikā par veiksmīgu sadarbību ar ilggadējo KC mākslinieciskās daļas vadītāju Regīnu Razminoviču, un vēlreiz uzvērt, ka strādājot pašdarbības kolektīvos, svarīgs ir sirds siltums, kā no pašiem, tā arī apkārtējiem. Lai skan!

„Saskaņas” dalībnieces stāsta, ka patīk dziedāt jautru repertuāru un tā nedaudz ar joku

Madara Pavlovskā
redaktore

Ilūkstes evaņģēliski luteriskajai baznīcai - 150

Šogad Ilūkstes evaņģēliski luteriskajai baznīcai aprit 150 gadi kopš tā iesvētīta. 11. oktobrī baznīcā notika jubilejas svinības.

Pirms svētku dievkalpojuma, baznīcēni varēja noklausīties skaistu Ilūkstes mūzikas un mākslas skolas skolēnu koncertu. Skolēni gan spēlēja, gan dziedāja. Dzirdētās melodijas iekrita ikviena sirdī. Mīļi bija dzirdēt Čamānu ģimenes muzicēšanu, kurā piedalījās ne tikai pieaugušie, bet arī bērni. Pēc tam baznīcēni varēja noskatīties prezentāciju par baznīcu vakar un šodien. Vecāka gada gājuma cilvēks varēja gremdēties atmiņās, atcerēties kā tas bija. Laiks nav saudzējies dievnamu. Dokumenti vēstī, ka Ilūkstes evaņģēliski luteriskās baznīcas pamati tika ielikti jau tālajā 1861. gadā, celtniecība ilga 4 gadus, un 1865. gadā tā tika iesvētīta. Pirmā pasaules kara laikā baznīca tika pilnīgi sagrauta, divdesmito gadu beigās par draudzes līdzekļiem vēlreiz atjaunota. Pēc kara draudzei baznīca tika atņemta. Tika nojaukts tornis, baznīcas arhitektūra tika izmainīta. Tās telpās ierīkoja kultūras namu, pēc tam sporta skolu. Līdz ar to Ilūkstes draudzes ļaudis bieži mēroja ceļu uz Lašu luterāņu baznīcu. Nāca vēsturiskais 1992.gads, kad Ilūkstes kultūras namā prāvesta J.Bērziņa vadībā notika pirmā draudzes atjaunošanas kopsapulce, kuras rezultātā tika ievēlēta pirmā draudzes valde. 1993. gada novembrī draudze jau atguva īpašuma tiesības uz baznīcu, Ziemassvētkos notika pirmais dievkalpojums, kuru vada prāvests

J.Bērziņš. 1994.g. tiek uzstādīts altāris, 1995.g. iegādāti soli, 1996.g. veikts iekštelpu remonts, 2000.g. uzsākts fasādes remonts un torņa celšana, kurā skan Hāderslēvas luterāņu draudzes Dānijā dāvinātais zvans, 2002.g. izveidots jauns interjers lielajā zālē, uzcelts balkons, līdz ar to tiek izveidotas divas lūgšanu telpas (darbus veica Rīgas Amatniecības vidusskola), 2004.g. veikta fasādes krāsošana, 2010.g. nomainīti sānu logi. Kopš 1993. gada baznīcā kalpojuši šādi mācītāji: Jānis Bērziņš (1993.- 1995.), Linards Rozentāls (1995.- 2002.), Raivis Mārtinsons (2002.- 2008.), Andrejs Bāliņš (2008.- 2012.), Raivis Mārtinsons (2012.- 2013.), kopš 2014. gada kalpo Raitis Jākobsons.

Svinību kulminācija – svētku dievkalpojums, kuru vadīja Daugavpils diecēzes bīskaps Einārs Alpe, baznīcas mācītājs Raitis Jākobsons, bijušais draudzes mācītājs Andrejs Bāliņš. Sprediķi bīskaps draudzei novēlēja Dieva žēlastību un svētību ikdienā. Tikai kopīgiem spēkiem ar Dieva svētību draudze var Dieva vārdu darīt dzīvu un darīt Dievam tīkamus darbus.

Pēc dievkalpojuma sveicēji sveica draudzi svētkos. Sveicēju vidū bija bīskaps E.Alpe, bijušie mācītāji A.Bāliņš un R.Mārtinsons, Ilūkstes novada domes pārstāvji, Ilūkstes Romas katoļu un vecicībnieku draudzes, Lašu un Subates ev.- lut. draudzes. Liels paldies sveicējiem par labiem vārdiem! Noslēgumā visi pulcējās pie draudzes sarūpētā kļiņģera, uzkodām, kafijas tases. Pie svētku galda raisījās interesantas sarunas un atmiņas.

Šodien Dievnams stāv cēli Ilūkstes pilsētas centrā un ieņem savu vietu kopējā panorāmā. Katru svētdienu draudzē notiek dievkalpojumi, tā apvieno 70 draudzes locekļus.

Paldies visiem, kas piedalījās jubilejas Dievkalpojumā!

Ilūkstes evaņģēliski - luteriskās draudzes padomes vārdā,
Sandra Davne

„Lielā lasītāju balva 2015”

Jau vienpadsmito gadu notiek konkurss „Lielā lasītāju balva” par vislasītākajām grāmatām Latvijā. Šogad otro reizi bibliotekāri ņēma vērā grāmatas, kas nākušas klajā pēdējo trīs gadu laikā. Konkurss norit septiņās nominācijās: oriģinālproza, oriģināldzeja, tulkotā daiļliteratūra, bērnu oriģinālīliteratūra, tulkotā bērnu literatūra, dokumentālā un zinātniski populārā oriģinālīliteratūra un tulkotā dokumentālā lite-

ratūra. Katrā no tām vienai visvairāk lasītājai grāmatai tiek pasniegta „Lielā lasītāju balva 2015”.

Arī Ilūkstes novada bibliotēkas piedalās šajā konkursā jau vairākus gadus un apkopo ziņas par novadā vislasītākajām grāmatām. Piedāvājam mūsu novada vislasītāko grāmatu topu.

Ināra Valpētere
Ilūkstes novada centrālās bibliotēkas direktore

Konkursa „LIELĀ LASĪTĀJU BALVA - 2015” rezultāti Ilūkstes novada bibliotēkās

Nominācija	Autors	Grāmata	Tulkotājs	Izdevējs	Skaitis
Oriģinālproza	Zilīte M.	Pieci pirksti		Mansards	102
	Avotina D.	Jūlija		Zvaigzne ABC	72
	Jūlija D.	Divamais Ljovņovskis		Zvaigzne ABC	49
	Pakraste L.	Valsis mīļa garumā		Pētergalis	46
	Galīte A.S.	Neredzamo važu gūstā : neparasts dzīvesstāsts		Zvaigzne ABC	41
Oriģināldzeja	Vācietis Ojārs	Astoņi kustotņi (2013)		Zvaigzne ABC	46
	Apškrūma K.	Dzirdēt ar sirdi		Zvaigzne ABC	4
Tulkotā daiļliteratūra	Devero D.	Meitene kas iemēģina man smieties	Anša Smilga	Kontinents	42
	Vaita K.	Liedaga koki	Gunta Mežule	Kontinents	39
	Roberts N.	Otrā iespēja	A.Smilga	Kontinents	33
	Džonsons Millija	Negaidīta romance	Gunta Mežule	Kontinents	32
	Kaloridisa D.	Inkvizitora sieva	Diāna Smilga	Kontinents	28
Bērnu oriģinālīliteratūra	Rungulis Māris	Lapsu kalnina mīklas		Liels uz maza	54
	Zvirgzdiņš, Juris	Aho! Pliņdi Daugavā		Zvaigzne ABC	53
	Jonevs, Jānis	Jelgava 94		Mansards	44
	Zandere, Inese	Līze Analīze un citi slīminīcas skaitļpantiņi		Liels uz maza	36
	Pastore L.	Maskāckas stāsts		Neptiņš	34
Tulkotā bērnu literatūra	Lorēna, Karīne.	Vistina iemēģinājusies	Kristīne Geile	Junava	73
	Ridels, Kriss.	Ada un peles rēgs	Lauma T. Lapa	Zvaigzne ABC	55
	Uspenskis, Eduards	Tēvocis Fjodors, suns un kaķis	Gunta Silakalne	Zvaigzne ABC	53
	Riggs, Rensoms.	Mis Peregrīnes nams brīnumbērniem	Vanda Tomaševiča	Zvaigzne ABC	42
	Stefensmeijers, Aleksandrs	Līzotei nenāk miegs	Irida Miska	Junava	34
Dokumentālā un zinātniski populārā oriģinālīliteratūra	Ziedonis Imants	Leismalīte		Zvaigzne ABC	35
	Iklāva, Arijā	Ir visādi gājies		Zvaigzne ABC	20
Tulkotā dokumentālā literatūra	Jēruma I.	Iļze Vadzika. Saldā katonga		Zvaigzne ABC	19
	Lazdīņa I.	Izslūpums. Olga Dreģe		Zvaigzne ABC	16
	Raundīņa, Virdžīnija	Aleksa un Nikijs		SIA JLV	17
Aivens, Sidnijs	Debesis tik tumšas	Marta Eriņa	Jelgavas tipogrāfija	16	
	Bērns Jēds	Iļona Bērziņa	Zvaigzne ABC	12	
	Dikāns P.	Dikāna receptes	Marta Aīle	Zvaigzne ABC	8
	Grīls, Bēns	Dzimis, lai izdzīvotu	Gunts Kalns	Zvaigzne ABC	4

Veicinot solidaritāti un cieņu

1.oktobris ir Starptautiskā veco ļaužu diena, kuras mērķis ir pievērst sabiedrības uzmanību iedzīvotāju novecošanās problēmām, veco ļaužu dzīves grūtībām, vientuļajiem vecajiem cilvēkiem

Senioru pasākumi novadā

1.oktobris ir Starptautiskā veco ļaužu diena, kuru 1991. gada izsludināja ANO Ģenerālā asambleja. Tās mērķis - pievērst sabiedrības uzmanību iedzīvotāju novecošanās problēmām, veco ļaužu dzīves grūtībām, vientuļajiem vecajiem cilvēkiem. Šīs dienas ietvaros Ilūkstes novadā, vai ik katrā pagastā un mazpilsētā tika aizvadīti dažāda veida senioru pasākumi.

Pasākumos seniori tika sumināti un iepriecināti ar muzikāliem priekšnesumiem, kā arī bija iespēja iesaistīties dažāda veida aktivitātēs. Piemēram, 6.oktobrī Dvietes Kultūras namā noritēja ikgadējais svētku pasākums senioriem un invalīdiem, kura laikā uzstājās Ilūkstes pirmsskolas izglītības iestādes grupiņa „Lāčīši” (skolotājas O.Atroška un I.Kūliņa) un Dvietes senioru kopa „Saulriets”, kas, savu iespēju robežās, ir nodibinājuši dramatisko grupiņu. Arī Eglaines pagasta seniori nosvinēja savu ikgadējo tikšanās reizi, kā arī Bebreņē tika aizvadīta senioru pēcpusdiena, bet Subatē – koša balle senioriem. Bet jau tradicionāli, tieši Starptautiskajā veco ļaužu dienā vecākaš gadagājuma ļaudis pulcējās Sēderes KN, lai svinētu šo dienu visi kopā, lai vēltītu dienu atpūtai un sapaļiem. Sēderes KN vadītāja Silvija Spaļva stāsta: „Lai šī diena būtu neaizmirstama, kopā ar senioriem bija arī viesi. Šoreiz pie mums viesojās Daugavpils sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas dienas centra vokālā ansambļa „Družba”(vadītāja Inesa Kuhaļska) dziedātāji. Ar skaļiem aplausiem

skatītāji pauda prieku par šī kolektīva skanīgajām balsīm, atraktivitāti un spēju integrēties sabiedrībā. Saviesīgajā daļā kopā ar viesiem varēja izlocīt kājas dzīvās mūzikas pavadījumā, kā arī dziedāt un klausīties dziesmas. Gribētos novēlēt viesiem un pašu ļaudīm, skatīties nākotnē ar cerību, drosmi un apņēmību, ar sparū un liksmu prātu, jo šīs ir tās lietas, no kurām var veidot dzīvi, kādu patiešām ir vērts dzīvot.” Savukārt 16.oktobrī Ilūkstes novada Kultūras centra telpas ieskandināja „Rudens balle senioriem”. Kā stāsta Ilūkstes novada KC mākslinieciskās daļas vadītāja Vikija Klišāne pasākuma laikā visus ar dejām priecēja vecākās paaudzes deju kolektīvs Sandras Stašānes vadībā. Šajā pasākumā kolektīvs publiski atklāja savu jaunizveidoto nosaukumu - turpmāk vecākās paaudzes deju kolektīvu sauksim par „Ozolzilēm”. Senioriem dziesmas veltīja vokālie ansambļi „Kamenes” un „Sidrabrasa”. Dzejniece Natālija Ļevašova visus priecēja ar savām dzejas rindām, un tika sveikta ar jaunā dzejoļu krājuma iznākšanu. Krāšņs bija cepuru konkurss, kurā katra dalībiece guva balvu, bet par skatītāju simpātiju tika atzīta Ruta Krapāne.

Lielu paldies visiem atbalstītājiem, Ilūkstes novada pensionāru biedrības padomes vārdā, teic Marija Slavinska un Romalds Užuļis, kā arī sveic visus Dzimtenes svētkos!

Šāda veida pasākumi apliecina to, ka mūsu sabiedrība ir atvērta un mēs, viesojoties cits pie cita, spējam vienoties kopīgos svētkos, veicinot solidaritāti un cieņu.

Madara Pavlovskā
redaktore

Novada politiski represētie svin Latvijas 97. gadadienu

12. novembrī novada politiski represētie pulcējās Ilūkstes Bērnu un jauniešu centrā, lai kopā svinētu Latvijas 97. gadadienu, kā arī sveiktu savus šī gada jubilārus. Klātesošos uzrunāja un apsveikuma vārdus teica Ilūkstes novada pašvaldības domes deputāts, politiski represētais Viktors Jasiņavičs un Ilūkstes novada politiski represēto pārstāve Ruta Krapāne.

Svētku koncertu vadīja Bērnu un jauniešu centra direktore Vanda Rimša. Visus klātesošos iepriecināja jauniešu vokālais ansamblis „Ieklausies” (skolotāja Daina Paukste), teātra grupa „Brīnumdari” (skolotāja Mairita Rimoviča), deju kolektīvs „Resgaļi”, (skolotāja Mairita Rimoviča), kā arī vokālā grupa „Sidrabrasa” (vadītāja Jadvīga Midere). Apsveikuma kartiņas jubilā-

riem izgatavoja Bērnu un jauniešu centra rokdarbu pulciņa meitenes kopā ar skolotāju Aiju Žuravsku.

Pasākuma otrajā daļā tika godināti šī gada jubilāri:

šēderieši – Ieva Grotāne un Henrihs Macijevskis;
pilskalnieši – Anna Smagare, Mirdza Valtere un Ludviga Vuškāne;
ilūkstieši – Eleonora Knite, Reģina Šimane, Monika Stelmaka, Adolfs Timšāns, Biruta Millere, Genādijs Čamans;
dvietietis – Stanislavs Krapāns;
egļainieši – Laimonis Raups un Ilga Truskovska;
subatietis – Andris Balodis.

Sveicam jubilārus un Latviju dzimšanas dienā! Lai mūžīgi mūžos mūsu Latvijā plīvotu sarkanbaltsarkanais karogs, lepni skanētu latviešu valoda, valdītu labklājība un satīcība!

Politiski represēto vārdā
**Biruta Millere un
Ruta Krapāne**

Lāčplēša dienā dedzām gaismu novadam un Latvijai

11. novembrī Ilūkstē, Vienības laukumā sanāca ilūkstieši, lai kopā svinētu Lāčplēša dienu. Viena no Lāčplēša dienas tradīcijām ir sveču aizdedzināšana pie Rīgas pils 11. novembra krastmalā. Arī mēs pievienojāmies šai tradīcijai un aizdedzinājām svečītes mūsu pilsētas centrā – Vienības laukumā, pieminot un godinot krištos varoņus.

Klātesošos uzrunāja Ilūkstes novada domes deputāts Jānis

Krievāns. Jaunieši no vokālā ansambļa „Ieklausies” un Ilūkstes 1. vidusskolas kora visus aicināja uz kopīgu sadziedāšanos.

Dziedot dziesmas, jaunieši no svecītēm izgaismoja Latvijas karti, un ikviens varēja pievienoties un iedegt savu gaismiņu Latvijai, savam Ilūkstes novadam.

Vanda Rimša

Bērnu un jauniešu centra vadītāja

Sonora Skudrai uzvara Latvijas čempionātā krosā

17. oktobrī Carnikavā notika Latvijas čempionāts vieglatlētikas krosā. Ilūkstes novada Sporta skolas audzēkne Sonora Skudra kļuva par čempioni 6km distancē 1998.-99.g.dz. jauniešiem ar rezultātu 27min. 24sek. un saņēma tiesības piedalīties Eiropas čempionātā krosā, kas notiks 13. decembrī Tulonā (Francija). Jāpiebilst, ka Sonorai starts 6km bija pirmā reizi karjerā un viņas uzvara šajā distancē ir liels pārsteigums.

Elites grupas uzvarētājiem Latvijas Vieglatlētikas savienība nodrošina visus ar sacensībām sais-

tītos izdevumus (ceļš un dzīvošana). Savukārt U-20 un U-23 vecuma grupā 4 sievietēm un 4 vīriešiem katrā grupā, kā arī Elites grupā 3 sievietēm un 3 vīriešiem Vieglatlētikas savienība nodrošinās dzīvošanas izdevumus. Aviobiļetes vai cita veida nokļūšana ir sportista finansējums. Ņemot vērā Eiropas Vieglatlētikas asociācijas noteikumus, katra federācija var pieteikt 8 sportistus katrā vecuma grupā, bet čempionātā piedalās 6 no viņiem.

Ilūkstes novada Sporta skola

Atbalstām akciju „Simtozolu meži simtgadu Latvijai”

Mēs, Eglaines pamatskolas skolēnu pašpārvalde, iesaistījāmies akcijā „Simtozolu meži simtgadu Latvijai” ar mērķi veidot ozolu birzis savā pagastā. Tāpēc 30. oktobrī kopā ar Ilūkstes 1. vidusskolas 8. klases skolēniem un klases audzinātāju devāmies uz Rugāju novada vidusskolu, kur notika akcijas atklāšanas pasākums. Svinīgajā pasākumā noklausījāmies Latvijas valsts prezidenta Raimonda Vējoņa un Latvijas dabas fonda direktora Jāņa Rozīša apsveikuma vēstules, kurās tika pausta pateicība akcijas organizatoriem un dalībniekiem.

Pasākums bija ļoti interesants un atraktīvs, tā laikā kopīgi iestādījām akcijas pirmo ozoliņu. Katrs no mums ne tikai saņēma no Balvu dižozola un Pededzes ozolu zilēm izaudzētu ozoliņa stādu, bet arī interaktīvajā kartē iezīmēja savu plānoto ozolu audzēšanas vietu. Mācījāmies par ozolu mežu stādīšanas pieredzi, piedalījāmies radošajās darbnīcās.

6. novembrī devāmies pie Eglaines pagasta pārvaldes vadītā-

jas M. Petrovas un Eglaines kultūras nama vadītājas L. Petuhovas, lai kopīgi sāktu veidot skvēru Latvijas simtgadei Eglaines ciemā, iestādot piecus ozoliņus. Daži mūsu stādītie ozoliņi kuplos pie Stendera pieminēkla.

Paldies Ilūkstes novada pašvaldībai par finansiālo atbalstu transporta nodrošināšanai uz Rugāju novada vidusskolu.

Eglaines pamatskola

Iepazīstam mūsu novadu...

Lai stiprinātu skolēnu patriotismu, jau trešo gadu mūsu skolā tiek rīkoti pasākumi novada iepazīšanai, 2013. gadā - pasākums par Subati, 2014. gadā - Eglaini, bet šogad mēs iepazīstam tuvāk visu, kas saistās ar Dvieti. Lai pilnvērtīgi sagatavotos pasākumam un arī lai citiem ļautu vērot Dvietes nozīmīgākās vietas, mēs, Ilūkstes 1. vidusskolas 10.a klases skolēni, devāmies interesantā un izzinošā braucienā, kuru pateicoties Kristapam Isodam, iemūžinājām filmā.

Mums bija iespēja no skatu torņa vērot Dvietes palienu ar tajā mītošajām dzīvajām radībām, noklausīties tiešām daudz interesantas informācijas, aplūkot mūsu senču darba rīkus, apģērbu, ielūkoties sēļu meitas klētiņā, izmēģināt īstu vīru spēli un uzzināt vairāk par senlatviešu tradīcijām. Tikām arī uzcieņāti ar garšīgu tēju un veselīgiem ievāriņumiem.

Tuvu un tālu pazīstamā selekcionāra Paula Sukatnieka dzimtas mājās „Apsītes” bija iespēja izgaršot dažādu šķirņu vīnogas un uzzināt vairāk par P. Sukatnieka dzīves gaitām. Bet pēc tam devāmies

uz Dvietes muižu, kur aplūkojam muižas kantori, kas tiek renovēts un kurā drīzumā būs iespēja rīkot dažādus pasākumus. Savukārt Dvietes muzejā uzzinājām par Dvietes vēsturi, ļaudim un viņu dažādajām aktivitātēm visos laikos. Ekskursijas noslēgumā atpūtāmies skaistajā un sakoptajā Dvietes parkā, kur, cepot desīnas, varējām sasildīties, uzspēlēt futbolu un aplūkot skaisto apkārtni. Šis brauciens bija ne tikai izzinošs, bet arī lieliska iespēja iepazīt cits citu tuvāk.

Vēlamies teikt lielu paldies Ilūkstes novada pašvaldībai par transportu, kā arī lielu paldies sakām Bebreņu pagasta pārvaldes vadītājam Benitam Štrausai un sēļu mājas saimniecei Anitai Dagei, P. Sukatnieka mājas „gariņam”. Vandai Gronskai un aktīvajai Dvietes muzeja darbiniecei - Astērijai Kuņickai. Brauciena video sižetu var skatīt vietnē youtube.com, zem nosaukuma „Dvietes paliene, Dviete Ilūkstes novadā”.

Ilūkstes 1. vidusskolas 10.a klases skolēni

Klusie ūdeņi ir tie dziļākie?

Tāds vienkāršs un ieturēts, ar vieglu smīnu sejā, bet ne jau tādā sliktā nozīmē, sakot, ka reizēm rada mājīgu priekšstatu par sevi, jo ir no klusētājiem, nepatīkot tie *filozofiskie* jautājumi, sakot, „Grūti vienmēr atbildēt uz sitiena, nav tā, ka tā *runa iet*. Parasti es klausos, uzklāsu. Vajag īsi un kodolīgi”. Iespējams mazliet piezemētākā formā, bet Alvim Šedim piemīt visas viņa zodiaka zīmei raksturīgās īpašības. Arī savi nēši ir uzlikti uz pleciem, jo, kā pats saka - „Nedomāju, ka tik agri kļūšu par direktoru, bet uzskatu, ka ir pareizi, ja dod iespējas jaunajiem. Tieši tāpat, kā man ir dota šī iespēja!”

Pašam par sevi jau ir grūti spriest

Tava bērnība...

Varētu teikt, ka esmu dzimis, audzis Ilūkstē, bet tomēr bērnības gaitas tika sāktas Bebrenes pagasta Ilzes ciemā. Atceros, ka bija tā savādi, ka mani no Ilzes, vecāki vedā uz bērnu dārzu nevis Bebreņē, bet Ilūkstē, laikam jau tolaik vecāki plānoja pārvākties. Un pirms uzsāku skolas gaitas, tā arī notika, mainījām dzīves vietu, pārcēlāmies uz Ilūksti. Kāds biju toreiz, kā zēns...Es pat tagad sevi tā īsti nevaru noraksturot, pašam par sevi jau ir grūti spriest. Laikam jau, kā visi bērni, ar savām blēņām. Bet vispār biju kluss.

Vārdi, kas Tevi raksturo...

Sports - jo man patīk ne tikai pašam sevi pilnveidot, bet arī savas zināšanas dot citiem.

Mērķtiecība - eju un daru, bet, protams, ir kas izdodas un kas neizdodas.

Kluss - bet īstajā vietā var pateikt, ko vajag un kad vajag, un daudz.

Patriotisms - mīlestība pret Latviju, Ilūkstes novadu un latviešu tautu dejām.

Lauva - viss ir, bet tik piezemētākā formā. Ir brīdis, kad *uziet* un nevar apstāties.

Ar ko Tavā atmiņā ir iespiedies skolas laiks?

Noteikti jāpiemin pirmā skolotāja, pirmā klases audzinātāja – Eleonora Limonoviča, viņa strādāja ar lielu pašatdevi, motivēja. Toreiz nenovērtēju, tagad saprotu, kas bija vajadzīgs. Vispār skolas laikā bija vairākas klases audzinātājas, diezgan bieži mainījās, bet katra deva, ko savu. Katra bija ar savu redzējumu, savu pieredzi, skatījumu uz dzīvi. Arī priekšmetu skolotājiem liela nozīme, protams, īpaši sporta. Jau vidusskolā, ar vecāku mudinājumu, aizdomājos par to, ka vēlētos kļūt par sporta skolotāju.

Ar pamatskolas klasi draudzība tā nenostiprinājās, kā tas bija vidusskolā, kaut arī vidusskolā tiek pavadīti tikai trīs gadi. Vēl tagad, divreiz gadā tiekamies ar klases biedriem, tur savi nopelni arī klases audzinātājai Vikai Oļehnovičai. Šīs tikšanās vienmēr ir interesantas, katrs stāsta, kas aizvadītajā laikā posmā jauns noticis. No skolas laikiem ir labi draugi palikuši. Ir vēl bariņš, kas mēs dejojām.

Jāriskē, būsi tikai ieguvējs

Vai Tev ir svarīga vecāku atziņa?

Esmu vienīgais bērns ģimenē un man bija nedalīta vecāku uzmanība, ko gribēju to dabūju, ne ar vienu nebi-ja jācinās, ja ir brāļi, tad jākaujas. Bet vecāki vienmēr ir atbalstījuši, īpaši to izjutu aizejot studēt uz Rīgu. Tos četrus gadus nestrādāju, tas ļoti jutās, bet vecāki atbalstīja, kā morāli, tā finansiāli. Nekādu spiedienu neizda-

rāja, ka ir jāmeklē darbs vai tamlīdzīgi, teica, lai, ja nepieciešams, braucu mājās. Vecāki bija arī tie, kuri mudināja uz šo amatu, sakot, ka ir jāmēģina, jāriskē, būsi tikai ieguvējs. Vecāki vienmēr ir palīdzējuši ar padomu. To, ka es pats tiecos pēc vecāku atzinības vairāk izjutu esot sporta laukumā un piedaloties sporta sacensībās, gribās iepriecināt vecākus. Arī rakstot bakalaura darbu, bija grūti brīži, negribējās iegāzt vecākus. Vienmēr jau ir patīkami saņemt vecāku uzslavas, uzmun- drinājumus, lai arī ko es darītu.

Kā izvēlēties, ko darīt tālāk pēc vidusskolas?

Pēc vidusskolas, studēju LSPA (Latvijas Sporta pedagogijas akadēmija), bet sākotnēji intereses man bija dažādas, dokumentus sniedzu daudzās skolās – LU, RTU, LSPA, LLU, DU un citās.

Pirmā iegūtā klasifikācija – basketbola treneris, ko arī ļoti gribēju, bija aicinājums kļūt par treneri tādu, kāds bija man, vai pat labāku, bet bija vēl jāizvēlas arī otra papildus klasifikācija – vai nu vadītājs sporta jomā, kas tagad būtu vairāk noderējis, vai sporta skolotājs – uz ko *krita* mana izvēle. To arī vecāki ieteica. Pats gribēju vairāk sasniegt, kā basketbolists, bet trauma visam pielika krustu. Tagad gan spēļu amatieru līmenī. Bet par Sporta akadēmiju varu teikt tikai to labāko, uzskatu, ka Latvijas mērogā, te vislabāk sagatavo sporta speciālistus.

Bērnībā jau visi gribējām būt policisti, ugunsdzēsēji, frizieri, vai tamlīdzīgi

Tu ieteiktu jauniešiem studēt?

Man tā kā divas domas. Pats izmācījos un gribu to ieteikt, bet citi praktiskā ceļā, papildinot savu CV, bieži vien kļūst konkurētspējīgāki darba tirgū. Dažreiz šķiet, ka augstskolās ir pārāk daudz teorijas, bet viss tomēr iet roku rokā. Lai veiksmīgi apgūtu un izprastu teoriju, tas ceļš ir pašam jāiziet praksē, tad labāk iespējams atmiņā un tad var pielietot mācot citus. Mums, kā sporta skolotājiem ir savādāk, bērni jāattīsta, vingrojumi jāmaca pareizi. Ir liela atbildība.

Kas ietekmē Tavas izdarītās izvēles?

Gan pats, gan dzīve daudz ko iespēlē. Nenokārtotu sportu, dzīve iespēlētu tehnisko pusi... Sniedzot dokumentus augstskolās tā arī bija, ka laikā, kad kārtoju fiziskos pārbaudījumus, lai iestātos Sporta akadēmijā, jau biju saņēmis rezultātus no RTU, kur varēju mācīties budžetā. Noteikti ceļš būtu pavisam savādāks, ja toreiz netiktu budžetu grupā cerētajā sfērā. Bērnībā jau visi gribējām būt policisti, ugunsdzēsēji, frizieri, vai tamlīdzīgi. Bet tad saproti, ka ir citas intereses, vēlmes. Manas izvēles gan vairāk ir ietekmējuši apkārtējie cilvēki, gan vecāki, gan draugi pārliecinot

un atbalstot manas idejas. Neviens neliek šķēršļus, saka – cīnies un viss sanāks. Un viss, ko iemācies vienmēr noder, jo nav jau teikts, ka nekad vairs nebūsi sporta skolotājs.

Kāpēc tagad esi te? Daudzi jaunieši, sakot, ka „laukos nav ko darīt”, izvēlās dzīvot lielpilsētās, vai dodas uz ārzemēm.

Pa četriem gadiem, Rīga apnika. Gari pārbraucieni no viena gala uz otru, lieks laika patēriņš. Un ar tā brīža algu priekš Rīgas bija par maz, lai kaut ko varētu uzsākt. Pēc traumas, kad sapratu, ka *nespīd* karjera basketbolā, nolēmu atgriezties. Sākumā ar draudzeni nolēmām pārcelties uz Daugavpili. Vasarā bija pārdomu laiks, bet tad bija iespēja un sāku strādāt Zemgales vidusskolā. Parādījās arī vecie draugi. Bija iespēja vadīt treniņus, viss radīja gandarījumu, pluss, pirms diviem gadiem, izveidotais deju kolektīvs „Labrīt”. Tā nu visas aktivitātes sāka *nobāzēties* šajā pusē. Un, jau studējot, sapratu, ka nevēlos strādāt par skolotāju, daudz interesantāk ir būt trenerim, tas ir tādā, kā vieglākā formā, bērniem varu būt, kā otrs tēvs, bet vidusskolā viņi atnāk, aiziet, nenodibinās tik ciešs kontakts, kaut gan katrai skolai ir savas nianšes. Domāju, ja nebūtu parādījies šis darba variants, strādātu turpat. Bet uz ārzemēm nekad tā īsti neesmu plānojis doties, neesmu tik traks, lai kardināli visu mainītu. Pēc studiju 2.kursa, gan biju pastrādāt Norvēģijā, iepazīnu citu vidi, jā, naudiņa lielāka, bet tas nepie- saista, nav tas faktors, lai paliktu.

Bargais direktors neesmu, bet redzu, ja kas nav tā

Kas Tev šobrīd ir visaktuālākais?

Mācību ziņā – pievarēt maģistratūru Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā (izglītības programma „Sporta zinātnē”, kvalifikācija - vispārīgās fiziskās sagatavotības treneris). Un, protams, gadāt par jaunatklātā Ilūkstes novada Sporta skolas Sporta centra darbību, lai viss cirkulē, lai ir punkti uz i salikti, lai darbība uzņem apgriezienus. Gribās, lai visus apmierina jaunais Sporta centrs, ceru, ka cilvēki būs saprotoši. Un rekonstruētais stadions arī, lai veiksmīgi pilda savas funkcijas. Lai viss sporta komplekss veiksmīgi darbotos. Lai, gan sporta skolas audzēkņiem, gan novadam ir gandarījums. Ir prieks par tām būvē, uz citu novadu fona arī varām izcelties, ir ar ko lepoties.

Kā Tu redzi savu jauno darba vidi, kā to sajūti, vērtē?

Ar visu ir jāsamierinās (*Smejas*). Jāatzīst, ka sākotnēji nebiju tam visam gatavs, biju vairāk koncentrējies uz Sporta skolas vadīšanu. Bet ir jāmaks sadarboties, daudz kas jāsapņo, pierodu un liekas, ka kopsaucējus vienmēr var atrast. Pakonsultējos ar citiem, neviens neatsaka un izrāda

vēlmi palīdzēt. Es arī varu padomāt no cita skatu punkta. Pozitīvi, ka šeit strādājot, nav jāsež vien kabinetā. Darba kolektīvs arī ir nokomplektēts jauns- apkalpojošais personāls, treneri, med- māsas. Visi treneri ir ļoti kompetenti savā jomā, bažu man nav. Uzskatu, ka ir pareizi, ja dod iespējas jaunajiem. Tieši tāpat, kā man ir dota šī iespēja!

Apzinos, ka jebkuram vadītājam, direktoram ir liela atbildība. Protams, ir nedaudz bail, jo šī ir jaun- celtne ar baseinu, būs par visu jādo- mā, jāatbild. Tagad, man arī, kā cil- vēkam ir jāpierod pie jaunās lomas. Ir jāmaks citus ievirzīt. Ja runā par sav- starpējām attiecībām darba kolektī- vā, domāju, ka tas ir kā skolā, kad skolotājs skolēnam nevar būt *čoms*, tāpat arī te – darbs ir darbs. Bargais direktors neesmu, bet redzu, ja kas nav tā. Ar vecajiem bukiem arī *jātiek galā*, negribās, lai kāpj uz galvas, bet aizvainot arī nevienu nevēlos. To varu pielīdzināt ar savu tagadējo bas- ketbola komandu – esmu tur jaunā- kais spēlētājs, bet arī līderis, kurš jārespektē.

Kas ir tas, ko vēlies izdarīt novadā?

Nākt ar savām idejām. Piemēram, „Ģimenes diena”... mums ir? Tādu varētu. Tieši gribās, lai visi iedzīvotā- ji ir aktīvi, izlien no savām četrām sie- nām, lai ir jautri pavadīts laiks. Kā jau iepriekš teicu, gribu, lai veiksmīgi funkcionē jaunais sporta komplekss, tagad arī vajag akreditēt to program- mu, lai sporta ziņā Ilūkstes novada vārds saistītos arī ar peldēšanu, ne tikai ar futbolu. Gan jau no visiem, kādu talantu varēs atrast.

Visu laiku ir jāmacās, vajag apzināties savas iespējas...

Kā atpūties, kas ir Tavi hobiji?

Sports, protams, liekas viss, ko te stāstu ir tikai par sportu. Vakaros treniņi, brīvdienās dejas kolektīvā „Labrīt”, kur katrreiz ir interesanti un jautri mēģinājumi, arī laiks jāvel- ta, kad nepieciešams uzstāties. Nedēļa, kā iet pašplūsmā, tā paiet. Vasarā arī – basketbols, volejbols, makšķerēšana, kas patīk jau no bēr- nības. Patīk apmeklēt koncertus, pasākumus, pavadīt laiku ar savē- jiem. Bet viss, kas notiek apkārt, ir vērtīgs... Kad ir saspringts ikdienas grafiks, jāprot arī atrast laiku sev un sevis pilnveidei.

Ja ļauts būtu ieskatīties nākot- nē, ko gribi redzēt?

Sevi... ja skatās, cik tālā nākot- nē...Redzu sevi nobriedušāku, kā personību, kas nevis citiem lūgs padomu, bet jau varēs sniegt pado- mu un palīdzēt citiem. Visu laiku ir jāmacās, vajag apzināties savas iespējas, vēlos arī pilnveidot sevi, kā iestādes vadītāju, neapstāties. Sportā es vairs neko nevaru sasniegt, par prezidentu neplānoju kļūt. Pa lielam, redzu, kā ir veidoju- sies karjeras kāpnes, šobrīd savā jomā esmu sasniedzis vienu no aug- stākajiem punktiem un nebūt nav tā, ka ar šo amatu ceļš karjerai apstājās, tagad ir daudz jāstrādā, ir sevi te jāattaisno, uz to arī tiecos. Ar gadiem arī prātiņš nāk klāt. Cilvēks nekad neapstājās, cenšas sakostiem zobiem. Gribās priekš novada to labāko, lai arī apkārtējie novērtē sniegumu, ieguldījumu, lai ir izdarīts kaut kas paliekošs. Tāpat, kā man Ilūkste ir devusi, tā gribās dot pretī, tikai jau citā veidā, nest Ilūkstes vārdu ne tikai Latvijā, bet arī pasaulē.

Ar Alvi Šedi sarunājās
Madara Pavlovskā
redaktore

Tik to, ko saviem sviedriem izdari

Bebrenes pagasta „Guļānu” mājās, joprojām siltu pavardu tur Marija Pudāne. Te pirmie dzimtas pārstāvji sākuši saimniekot jau 1830.gadā, bet vieta ir apdzīvota kopš 1800.gada, savukārt 20.gadsimta 90.gados Marija bija viena no pirmajām, kura atjaunoja „Guļānu” saimniecību. Marija ir dzimusi 1930.gadā un spilgti atceras vēstures griežos pārdzīvoto un prāto, par to, kā viss notiek tagad. Bet „Guļānu” sētā vēl arvien valda sēļu gars, kas ierakstīts, gan mājas, klēts un citu ēku celtajos pamatos (šajā apkārtnē tai vien raksturīgajā stilā), tā saimnieces saglabātajās receptēs, stingrībā pret veicamo darbu un sirsnībā pret līdzcilvēkiem.

Marija augusi kuplā ģimenē un jau no bērna kājas nav bijis svešs darba tikums. Atmiņās ir tie laiki, kad vēl tēvi strādājuši muižās, bet atceroties kolhoza laikus, vēl joprojām raisās dažādas pārdomas, kā par sistēmu, tā par to laiku un tā brīža cilvēkiem. Stāsta Marija: „Ko es atceros...1939.gadā pie tēva strādāju. No 8 gadiem gāju pie saimniekiem, ģimenē bijām 7 bērni. Es vecākā, gāju arī pa ganiem, brāļi un māsas visi mazāki. Zemes bija maz, tēvs dalījās ar saviem brāļiem un māsām. Vectēvs gribēja sadalīt, lai katram bērnam ir zeme. Tēvs māsas daļu atmaksāja naudā. Manam tēvam mazāk zemes tika, jo palika māja. *Novilka līdz kaulam, plikus atstāja* - kā paps sacīja. Bija toreiz muižas, tēvi gāja strādāt, viss sakopts bija. Tad jau sākās arī visādi jukumi - 40desmitie gadi. Skolā te gājām, te nē. Tur bija 6 klases, tās pašas nebeidzām. Tad kolhoza laiki. Rāvām akmeņus ar laužņiem, vedām - cēla fermas. Mums tik skaista kūts bija, kolhozs visu paņēma, akmeņus vajadzēja, fermas būšot. A kur viņas tagad ir? Vienu kūti zemniekiem jauca, otru blakus cēla. Ceļot, vaiga sviedriem strādāja, mašīnu ta nekādu nebija, pa dēli akmeņus uz augšu vēla, lai saceltu tās mājas un kūtis. Tagad piespied pogu un iet uz augšu. Man akā - 21 grods - ar rokām izrakta. Redz, kā cilvēki strādāja. Tagad iedod puišiem lāpstu, pateiktu, ka glups esi.” Jaunības gadi tika aizvadīti smagi strādājot - kolhozā 23 gadi, vēlāk pastā 20. Vēl tagad Marija atceras, ka tolaik daudz smīnējuši, par viņām - jaunajām meitenēm, kuras tā raujas kolhoza darbā, bet savādāk nav mācējušas. „*Triecien brigāde* toreiz bija,” atceras Marija „uz Eglaines staciju graudus vedām, pirmajam zirgam vēl sarkans karogs. Tā mēs kolhozu veidojām. Sakraujam vezumus, pa 500kg ar liniem, visu dienu braucam, solīti, solītī, līdz Daugavpili. Ziemā, putenī un aukstumā, zirgiem pie deguniem lāstekas. Reizēm kopā ar zirgu kājām gājām. Padedzinām kādu kūlīti linu zirgam pie galvas, lai sildītu. Koki no aukstuma krakšķ. A mēs braucam. Arī uz Locikiem, uz armijas daļu sienu vedām, tik zirgus pa ceļam pārjūdz, tai pat dienā, atkal izkraujam vezumus un solītis, solītī atpakaļ uz mājām. Kas tik nav pārdzīvots. Grūtības bija, ja tev 16 gadi, aplika ar nodokļiem. Mežu vajadzēja izvest. Agrāk jau mācīja pie lauku darbiem. Tie, kas nepaspēja sapelnīt naudiņu, tiem tagad grūti. Toreiz mums teica, kur jūs tādas jaunas skrienat. Linus ar rokām plūcām, bietes rāvām, graudi ar maisiem uz muguras bija jānes. Domāju, kā man kājas vēl labas. Toreiz ja līdz 25 gadiem, neapprecējās uzlika nodokli. Lūk, kā bija. Vajadzēja iet mežā strādāt. Reizēm nācās vairākas dienas dzīvot prom no mājām. Dabūjām istabiņu mežā, riņķu plītij nebija, sakrita mūsu vakariņu circeņi oglēs...Toreiz autobusu nebija, vajag uz Daugavpili - ej kājām, mana mamma gāja kājām uz Eglaini, tad ar vilcienu uz Daugavpili. Kara gados ar riteni braucu pēc maizes uz Daugavpili, jo Bebreņē vienu laiku nevarēja dabūt. Tāda tā dzīve bija. Ka būtu zinājusi, vajadzēja rakstīt atmiņu grāmatu.” Bet strādājot pastā tika izbraukāti visi mazie celiņi. Toreiz gan kājām daudz izstaigāts, gan braukts ar riteni vai zirgu. Atmiņās vēl ir sniegotās ziemas, kad nācies pārjūgt zirgu, lai tiktu ārā no kupenas. Marija piemetina, ka - „ja jums jaunajiem tagad tā liktu strādāt, kā mēs strādājām - jūs atmestu ar roku.” Marija bija gaidīta katrās mājās, jo daudzās no tām bija veci ļaudis, kuriem tika vestas ne vien avīzes un zāles, bet palīdzēts ikdienas

darbos. „Vedu maizīti, i ūdeni piensesu. I malka tika nesta, i lopi pārsieti,” stāsta Marija, „tolaik jau vēstuļu daudz bija, sūtīja paciņas, avīžu daudz bija jāiznēsā. Ziemassvētkos un Jaungadā - maisiem vēstuļu nāca.”

Visi sanācām un vakarus pavadījam dziesmās

Marija uzsver, ka toreiz, lai arī gājis grūti, taču cilvēki bija daudz atvērtāki un draudzīgi, kaimiņš kaimiņam labu vēlējies, tik tagad viss kļuvis tā savādāk... „Visi draudzīgi bija, vai tu tur augstskolu beidzis, vai tikai vidusskolu. Lēcām, dancojām. Kaimiņš kaimiņam palīdzēja. Redz, ka kaimiņam rudzi nav savesti, sola sliktu laiku. Visi sarunājām un braucām palīgos, un tad zini, ka, ja vajadzēs palīdzēs tev. Visi gāja ar baru un palīdzēja. Man divi zirgi, kaimiņam viens, dodu savus palīgā. Šajos laikos - es nevaru tad, es nevaru tad. Cilvēka palīgā dabūt nevar. Kā Diņģelkalnā Jāņus svinējām! Adventēs, gavēņos, mirušo piemiņas dienās - psalmus dziedājām. Visi sanācām un vakarus pavadījam dziesmās. Toreiz visu paspējām, a tagad braukdami ar taksi bērnus nevar izaudzēt. Toreiz, ja vajadzēja, bērnus uz lauka ņēma, ar vienu roku strādā, otrā bērns. Tagad arī cenšamies svētkus svinēt tradicionālā garā. Jāņos sapulcējas liela saime. Šogad kuplā pulkā bija šabraukuši dzimtas četru paaudžu pārstāvji. Šeit, laukos ir tas mūsu tautas latviskums un pamatīgums. Pilsētas meitām mācām vainagus pīt, jāņuzāles lasīt, ierādām senču tradīcijas. Savā laikā mūsmājās daudz tamborējām un adījām, bija pilnas pūralādes rokdarbu. 70.gados tie televizori parādījās un arī ne visās mājās, kaimiņš pie kaimiņa gāja skatīties. Toreiz cilvēku daudz bija. Tagad Ilzmuiža tukša, Užuļu sala,

Pudānu sala arī tukšs palikušas, bet . kas tur cilvēku bija! Tagad vecie izmiruši, jaunie izbrauc.”

Uzliek uzreiz ķepu virsū

Domājot par šo laiku, Marijai ir rūgtums un sajūta, ka tomēr kaut kas ir *nogājis greizi*. „Petrolejas lampas ir saglabājušas, moš i jums vajadzēs...” Marija piemetina un turpinot stāsta, „vai kādi laiki... Es skaitu, ka sliktis laikmets. Maz, kas te palicis. Visu tik pārdodam. Viss ir aizvests - kuģi aizvesti, laivas zvejniekiem. Kas tik agrāk nebija, Ilūkstē, piemēram, šūšanas ateljē, apavu cehs, kas tik nebija. Apkārtnē bija visādi rūpkombināti, veļas mazgātavas, šūšanas darbnīcas, foto ateljē... Ka aizej bija ko darīt. Tagad nav patērētāju mazajam biznesam, un arī pārbaudes iestādes uzliek uzreiz ķepu virsū. Vai ta tagad jaunie var atļauties celt un taisīt kaut ko. Nevar. Nav stabilas valdības, gudru lēmumu. Tagad jau daudz kontrolē, pārbaudes brauc - te tev šeit ne tā, te tur... Ko tiem jaunajiem darīt? Kas tā par dzīvi! Bija mežs, mans tēvs nogriež balķi, aizved uz gateri, tur sazāgē, pārdod, un ko vajag nopērk. Tik tas, ko saviem sviedriem izdarīji tas arī bija! A tagad tu bez atļaujas nedrīksti mežā iet. A kas tu tad par saimnieku? Mums savas naudas nav. Kaut kādas guberņas drīz būs. Mūsu paliek maz. Mana vecmamma teica: „Būs tādi laiki, ka valdības nesadzīvos, kari būs, plūdi.” Vot kādi laiki būs. Un vēl, ko viņa teica, ka kaimiņš ar kaimiņu plēsīsies. Katrs par sevi dzīvos. I tā ir. Man ir traktors, i kas par daļu, ka tev nav. Iztiec kā gribi. Daudz mums vecmamma pastāstīja, viņa daudz paredzēja, teica - būs

tādas ierīces - paši sevi redzēsiet un varēsiet sarunāties un būs tāds laiks, ka zeme degs - viņa teica - varbūt i tā būs.”

Šīs mājas dzimtu ir saturējušas

Marijai esot žēl to veco ļaužu, kuriem tagad grūti klājoties, kuriem visa pensija aiziet rēķinos, par sevi sakot, ka viņai vēl klājoties labi. „Es paēdusi, siltumā, prieks, ka manas meitas nav aizceļojušas tālumā. Tas ir labākais, ja kāds atbrauc, kaut ko palīdz. Tagad ziemā visus apadu. Tagad adu zeķes, darba cimdus vairs nevajag,” noteic Marija. Un, ja arī šķiet, ka šī saruna ir apaugusi ar novembra pelēko ainavu, tad tā nebūt nav, jo Marija ir aktīva, pati visur brauc un daudz ko redz, domā un analizē. Savā saimē, kopā ar tuviniekiem un draugiem tiek uzturēts priecīgs un enerģisks gars! Un mājā godā tiek turētas sēļu vērtības, Marija stāsta: „Jau mani tēvi teica, ka šaipus Daugavas ir Sēlija. Sēlieši mēs esam, kas par Latgali. Tas jau tālu no Latgales. Mentalitāte cita, darba tikums. Mēs te tādi kā inteligenti.” Marija ir izdaudzīnāta, kā izcila maizes cepēja un pie viņas vēl joprojām kāds iegriežas, lai uzzinātu

senās sēļu receptes, skatītu mājas un vecās lietas. „Cepām maizi - rudzu, saldskābo, baltmaizi. Maize vienmēr padevās laba, katru kukulīti veidoju ar mīlestību. Maize ceļojusi pat uz Ameriku, uz Itāliju, uz Austrāliju ir vesta...Bet pārstāju cept, jo vairs nevarēja tikt pie tik labas kvalitātes miltiem. Savā laikā kāzu galdi tika klāti, cik daudz - nevar pat saskaitīt. Un to, ko tais godos kādreiz taisījām, visas zināšanas ir pastāstītas pagasta meitenēm. Gribās, lai paliek nākamajām paaudzēm, lai paliek novadam.” Par ciemiņu trūkumu Marija nesūdzas, jo pagūst arī audzināt savu radu bērnus un pat bērnus no audžuģimenēm. Un visiem tiek mācīti senie tikumi. Pa vasaru sabraucot pilna māja! Gultu daudz, saguldīt varot visus. Kaut arī Marija esot stingra un prasīga, bērni tāpat nāk pie viņas. Visus palīdz izaudzināt. Kara laikā, kad Daugavpili *bombardēja*, mūsmājās daudzi slēpās. no kara briesmām Brālēni, māsiņas, visi dzimtas bērni no pilsētām te tika savesti. „Šīs mājas dzimtu ir saturējušas un glābušas daudzos mūsu tautai liktenīgos brīžos. Tāpēc visi vēl joprojām brauc uz šejieni. Bet varbūt tāpēc, ka es te esmu...” pārdomās daloties, teic Marija..

Katrai vietai, mājai ir sava aura un šīs mājas pievelk, to teic ne tikai paši, bet arī draugi, draugu draugi no tuvākam un tālākām vietām. Te ir jūtama senču elpa. Pati Marija saka: „Tagad jau daudzi dzenās pēc tām paražām, tirā, dabīgā...” Un ir liels prieks, ka var satikt tādas cilvēkus, kas šīs vērtības arvien tur godā un uztur dzīvu sēļu mantojumu, nevairoties arī analizēt šī brīža situāciju valstī un cilvēku ikdienas tikumus toreiz un tagad. „Lai iet tālumā un saglabājās tās latviskās vērtības. Viss mūsu spēks!” - saka „Guļānu” mājas saimniece Marija Pudāne.

Pie Marijas Pudānes viesojās
Madara Pavlovska
redaktore

Vēlam stipru veselību un enerģiju!

Laiks Pilskalnei...

Dabas vērtība un spēks. „Cik te ir liels miers un cik labi var te atpūsties,” saka tūristi. Zīmīga vieta, bet, kur tieši slēpjas vietas šarms un enerģētiskais strāvums? Varbūt tajā, ka šajā vietā ir iekodēts senču mantojums, raugoties no putna lidojuma Pilskalnes parks veido Latvijas kontūru, varbūt teikas un nostāsti te arvien ir dzīvi un cilvēki ar savu darbu ļauj saglabāt vēstures liecības, dabas vērtības, un sevi sauc par šīs vietas patriotiem, smeļoties piebilstot, ka nevis Pilskalne stiepjas apkārt Ilūkstei, bet Ilūkste ir Pilskalnes centrā. Turpinot rubriku NOVADA PIEZĪMES, novembra mēnesī, dodamies uz Pilskalnes pagastu, lai ne tikai izstaigātu visiem labi zināmo „Pilskalnes Siguldiņas” taku, bet arī, lai no jauna atklātu vietas unikalitāti un ieklausītos vietējo iedzīvotāju stāstos un pārdomās.

Pilskalnes apkārtnē ir bijusi apdzīvota jau senos laikos, par ko liecina daudzie pilskalni (Rāmavas, Lapsu, Bezdelīgu, Rūrānu, Sidrabiņu, Kamenes, Zemačkas, Palazdiņu). Pilskalne ir sena sēļu apmetnes vieta. Pilskalne atrodas 2 km no Ilūkstes un tās teritorijā ietilpst divi ciemi - Doļnaja un Pilskalne. Pilskalnes pagasta pārvaldes vadītāja Ludmila Riekstiņa stāsta, ka pagasts ir ļoti izstiepts, pagasta teritorijas kopējā platība ir 12156 ha, bet autoceļu garums sastāda 99.km. Pilskalnes pagastā dzīvo 1078 iedzīvotāji. „Ja salīdzina ar 2005. gadu, iedzīvotāju skaits ir samazinājies par 200 cilvēkiem,” tiekoti stāsta Ludmila, „uz šo brīdi Pilskalnē ir reģistrēti 57 bezdarbnieki, kas piedalās pagasta teritorijas labiekārtošanas un sabiedriskajos darbos. Sociālā dienesta uzskaitē ir 21 trūcīga ģimene, pagasta teritorijā dzīvo 44 cilvēki ar invaliditāti, pensijas vecumā - 240 personas, represētās personas -10 un Černobiļas avārijas sekas likvidēšanā piedalījās 5 personas.” Lumila uzsver, ka katram pilskalnietim piemīt milzīga enerģija un spēks. Katrā dienā naktis stundā var redzēt kādu, kurš strādā - viens iekopj savu zemes pleķīti, cits nodarbojas ar mājas darbiem. „Katram, kas mīt Pilskalnē, ir atvērta sirds uz mīlestību pret dabu, savu zemi un tuvajiem. Tikai tāpēc, te ir tik skaisti - iekopts katrs zemes pleķītis, izkopta katra jaunaudze un sakopta mājas apkārtnē. Pilskalnes pagastā cilvēki grib un māk strādāt. Pilskalnes teritorijā atrodas daudz piemājas saimniecību. Ir 15 lielas saimniecības, kas galvenokārt nodarbojas ar piena - gaļas lopkopību, kā arī ar kokapstrādi, graudkopību, aitkopību, biškopību, kā arī sniedz tūrisma pakalpojumus,” stāsta Ludmila. Pilskalnē tiek domāts par to, kā saudzēt dabas mantojumu un kultūrvēsturiskās vērtības, Pilskalnes pagasta pārvalde aktīvi sadarbojas ar Ilūkstes novada pašvaldību, ar citām pagastu pārvaldēm, Pilskalnes bibliotēku un kultūras jomas speciālistiem, vietējiem uzņēmējiem, kuri savukārt, aktīvi sniedz savu atbalstu, bet tajā pat laikā Ludmija akcentē, ka tāpat, kā visā valstī un arī novadā, joprojām sāpīga problēma ir iedzīvotāju izbraukšana un neatgriešanās dzimtajās pusēs. „Gribētos, lai visi iedzīvotāji nestāvētu malā, bet ņemtu aktīvu dalību sava pagasta un novada dzīvē,” savās cerībās un pārdomās daloties teic Ludmila.

Citu valstu viesi slavē mūsu dabas vērtības un skaistumu, un ņemsim vērā, cik skaista, bagāta daba ir tajā pašā Kanādā

Viesoties Pilskalnē nebūt nav vienkārši, tik

Ir izstrādāts Dabas lieguma „Pilskalnes Siguldiņa” dabas aizsardzības plāns (plāns izstrādāts laika posmā no 2016. – 2028.gadam), un „Dabas lieguma statuss tāpat netiek iedots,” uzsver Skaidrīte Azarstarpe

...ar krustnešu ienākšanu blakus senajiem pilskalniem tika celtas mūra pils. Līdz mūsdienām ir saglabājušies muižas vārtu posmi, žoga fragmenti, tilta arka

viegli kājām neizstaigāsi, braucam no viena punkta uz otru, viesojamies, kā vienā, tā citā mājā, bet visu pirms jāpiemin ir lielā dabas vērtība - Pilskalnes dabas liegums „Pilskalnes Siguldiņa”, kas ir sarežģīts reljefa apstākļos un atrodas 7 km garās Pilskalnes subglaciālās iegultnes dziļākajā un izteiksmīgākajā DA daļā. Te atrodas Pilskalnes ezeraine ar 8 dziļiem ezeriem -Dubezers 21,6 m, kas no putna lidojuma izskatās kā liels valis, Pastarītis 12 m, savdabīgais Tartaka ezers, kurš nekad neaizaug un te atrodas minerālvielām bagāti avoti un avotu purvi. Cauri visai Pilskalnes vagai un tās ezeriem tek Dubupe. Liegums „Pilskalnes Siguldiņa” ir bagāts ar lielu, vecu, iespaidīga diametra koku – dižkoku skaitu, kas ir no 0,8 – 2m diametrā. Senču dižozols ir 5,8m un Rubeņu dižozols ir 6,05m apkārtmērā. Un Senču dižozols jau ir 1000 gadu vecs. Ozols 300 gadus aug, 300 gadus dzīvo, un 300 gadus mirst. Zinātāji stāsta, ka te koki ir ar enerģētisku strāvumu, tā ir vietas īpatnība, ka tieši te vienkopus aug daudzi savdabīgi koki – koki, kad no vienas saknes aug vairāki stumbri un savijušies koki, kas nesot pozitīvu enerģiju. Mūsu senči ticēja, ka, piemēram, liepas sastādītas aplī veido sievietes auglības aplī un Pilskalnē ir šāds aplis, un šī apla vecākajam liepām esot 100 gadu. Ir vērts dziļāk pētīt koku enerģētiku un dabas spēka lomu, to kā tas var palīdzēt ikkatram, un šeit „Pilskalnes Siguldiņā”, to var smelties. Nedaudz par par pašu liegumu. Šobrīd, ekspertu pavadībā, apkopojot dažādus rezultātus, ir izstrādāts Dabas lieguma „Pilskalnes Siguldiņa” dabas aizsardzības plāns (plāns izstrādāts laika posmā no 2016. – 2028.gadam), kurā ir uzsvērts, ka „Dabas lieguma „Pilskalnes Siguldiņa” dabas aizsardzību veido tā ģeomorfoloģiskā uzbūve, ūdenstilpju virkne un dabiskās ūdenstece, ka arī raksturīgā veģetācija – Eiropas platlapju mežu klases gravu un nogāžu meži. Bioloģiskās daudzveidības vērtību nosaka Eiropā un Latvijā aizsargājamo biotopu (mežu, ūdeņu, purvu) klātbūtne, dabiskiem meža biotopiem raksturīgas struktūras un funkcijas, kā arī liela reto un aizsargājamo sugu (augu, sūnu, bezmugurkaulnieku) klātbūtne teritorijā. Lieguma atrašanās Latvijas sezonāli vissiltākajā apgabalā nosaka arī vairāku retu apdraudētu dienvidniecisko meža sugu visai bagātīgu populāciju sastopamību platlapju un jauktajos mežos (matainais grīslis *Carex pilosa* un pūkainā asinszāle *Hypericum hirsutum*). Dabas vēsturiskā skatījumā Pilskalnes dabas liegums ir ļoti vērtīgs kā kādreiz šim Latvijas apgabalā raksturīgo un plaši sastopamo platlapju un platlapju – egļu mežu relikta saglabāšanās un koncentrācijas vieta.” Liegumā atrodas arī valsts nozīmes aizsargājams objekts Sēļu pilskalns – Melnais kalns (Rāmavas pilskalns). Nostāstos teikts, ka Malnākalnā spokojušies, ir vairākas teikas. Agrāk uz Pilskalnes (Šlosbergas) pilskalna bijusi pils, kurā valdīja bargs kungs. Pagrabā turējis ieslodzītu jaunavu. Reiz pils apgāzusies, palikušas ārā tikai pagraba durvis, kur ieslodzīta jaunava, bet tās nav varēts atlaust. Kādu nakti kādam jauneklim rādījusies šī jaunava un likusi sagatavoties procesijai un nākt turp. Pastāstījis mācītājam un tas sarīkojis. Tanī svētdienā, kad procesija atnākusi, durvis atvērušās, tajās raudājuši jaunava un teikusi, ka jāguļ nu viņai mūžīgi, jo priesteris aizmirsis sveču dedzamos kociņus.

Līdz ar krustnešu ienākšanu blakus senajiem pilskalniem tika celtas mūra pils. Tā Pilskalnē ienāk grāfu Zībergu dzimta un ir līdz 20.gs.sākumam, pateicoties tam, liegumā ietilpst līdz 20.gs.sākumam iekoptais Plāteru – Zībergu muižas parks. Pils un parks tika sagrauts Pirmā pasaules kara laikā un padomju varas laikā.

Tagad Pilskalnē ir aplūkojamas šīs, nu jau gandrīz zudušās, vēstures liecības. Ir saglabājušies muižas vārtu posmi, žoga fragmenti, tilta arka. Vēstures griežos daudz kas ir pazaudēts, pirmie kolhoza laiki daudzu atmiņās ir palikuši kā urdošs un smags periods, bet viss atkal atdzimst un veidojas, viss sākas no gala. Kādreiz fermas bija vienā vietā, tagad otrā pusē. Vieta, vide saglabājas. Ja tā raugās - uz apkārtni viss ir. Citi uzsver, ka te ir dziedinoša daba, sakot, „ja te nebūtu tāda vieta, vai vēsturiski to visu cilvēks izturētu...”

Pilskalnes apkārtnē veikti botāniskie pētījumi jau no 19.gs. sākuma (mūks J.Federovičs, E.Lēmanis, T.Bēnerts, K.Kupfers, bioloģijas institūts, U.Šuško, B. Bambi). Savulaik, 1987 – 1989.g. Daugavpils Pedagoģiskā Institūta profesora Bruno Jansona vadībā, sadarbojoties ar kolhoza Zemgale vadību dabas liegumā tika iekārtotas 1,6km garā Sprīdiša taka bērniem un 3,8 km garā mācību taka, kas vijas pa gravas nogāzēm, līdz pat 30m augstām. Izveidota arī vēstures taka, kas ir Pirmā pasaules kara atstātais mantojums – blindāžas. Šeit izveidotā dabas taka, ar tādu pat nosaukumu, kā dabas liegums, „Pilskalnes Siguldiņa”, fiziski ir smaga, bet cilvēki to nejut. Pilskalnē mīl viesoties ekskursanti, ceļotāji, kuri bieži vien nav parasti garām gājēji, nejausie tūristi, bet gan izglītoti un inteligenti cilvēki, kuri ir informēti par šo vietu un ir ieradusies tieši uz šejieni. Pilskalnieši stāsta, ka savā apkārtnē ir sastapuši ceļiniekus no Kanādas, Austrālijas, Francijas, Bavārijas, Anglijas... tie ir tūristi, kas brauc pa visu pasauli, te atgriežas un ja viņiem interesē tieši te atbraukt, tad tas jau ir ļoti labs rādītājs, ļoti augstu vērtējams. Citu valstu viesi slavē mūsu dabas vērtības un skaistumu, un ņemsim vērā, cik skaista, bagāta daba ir tajā pašā Kanādā. Reiz Pilskalnē esot sastapts riteņbraucējs no Austrālijas, viņš savu tūrisma maršrutu plānojis trīs mēnešu un teicis, ka viņu interesē tieši daba. Citu reiz, ir atbraukuši kurzemnieki, domājot, ka nu tik te redzēs čuhņu un atskārta, ka te ir kolosāla vieta. Tūristi un ekskursanti uzsver,

„Kas jauns?” un Silvija Razminoviča uz to atbild - „Nu re, tāds arī ir tūrisms - Kas jauns? - vienmēr ir jādodomā! Klienti ir prasīgi!”

ka te piesaista tieši daba. Ārzemēs tagad sāk atjēgties, daudzas dabas vērtības ir zudušas, piemēram putnu nav, jo nav piemērotu ligzdošanas vietu, mūsu pusē tas viss vēl tiek sargāts. Un iejūtoties tūristu lomā, dodamies uz Pilskalnes pagasta viesu mājām „Dzintari” un „Rozes”.

Lai redzam, kas mēs esam, kur mēs esam
„Dzintaros” Silvija Razminoviča mudina nerakstīt, nevēloties interviju... „baudiet atmosfēru” – teic. Māla krūzes pildās ar piparmētru tēju un kūstošu medu.... Bet tomēr kādu frāzi no sarunas gribās citēt...Bet pirms vēl kāpām pāri sliekšnim Pilskalnes šoferītis Leons Bjalkovskis uzreiz jautāja - „Kas jauns?” un Silvija uz to atbild – „Nu re, tāds arī ir tūrisms – Kas jauns? – vienmēr ir jādodomā! Klienti ir prasīgi!” Sarunas laikā Silvija uzsver, ka tiem, kas var un grib, vienmēr būs, ko darīt un kā attīstīt savas ieceres. „Ir iespēju laiks,” stāsta Silvija, „bet katastrofāli trūkst cilvēku laukos. Nav jau tā, ka atbalsta nav. Ir programmas, vajag tik patiešām vēlēties. Arī Pilskalnē ir jaunas ģimenes, prieks... Mūsu z/s darbojas no 1998.gada, sākām, kā visi, ar slaucamajām govīm, bija kādi 20 hektāri zemes. Tagad gaļas lopī, graudkopība un tūrisms. Kamēr varu, tikmēr daru. Vajag attīstīt to, kas ir. Attīstām l/s uzmanību pievēršot laukiem, sakopjot, ceļot ražību, bet par lielsaimniekiem netaisāmieš klūt. Pie šiem projektiem ir lielas kredītsaistības, bet vaģeres rats – mani apmierina. Tūrisma jau baigi bagātais nekļūsi, klienti ir piekasiģi. Bet ir gandarījuma brīži, kad daudz labu, interesantu cilvēku satiec, un ja kāds labs vārds...” Silvija uzsver, ka

Pilskalnē ir stipri cilvēki, kuri zina, kā jāstrādā un rūpējas, lai ir skaisti. „Jāuztur to vidi, kurā dzīvojam,” ar pāliecību saka Silvija, piebilstot, „bet ir arī pa reizei jāizbrauc citur, lai redzam, kas mēs esam, kur mēs esam. Nevārties tikai vietējā katlā, bet paskatīties plašāk. Arī citur pasaulē smagi strādā...”

Bet viesu māja „Rozes” 2017.gadā svinēs savu 20.pastāvēšanas gadadienu. Tiekamies ar saimnieku Rihardu Kokinu, kurš, tapat kā daudzi pilskalnieši, ir dzimis un audzis šai pusē. Rihards stāsta: „Autobiogrāfija man tāda, esmu dzimis 1958.gada 20.aprīlī, beidzu Ilūkstes vidusskolu, tajā laikā bija 11 klases. Tad divi gadi armijā, atnācu 1979.gadā no armijas, iestājos kolhozā, strādāju par virpotāju, siltumtehniķi, torņa operatoru. Kad kolhozi sāka jukt, radās biznesa plāni. 14 gadus braukāju uz Vāciju, tirgojos ar mašīnām, bet tad sadomāju, ka pietiek. 1997.gadā nodibināju individuālo uzņēmumu, kas tagad iet pa tūrismam, tas tīri spontāni bija. Šajā vietā ir mana vectēva māja un sadomāju, ka jāattīstās. Te, kur tagad sēžam – viesu mājā – bija kūts. Tagad iznomāju telpas, naktsmītnes, tāds profils – svin kāzas, jubilejas, viesības, cilvēki brauc. Pieprasījums ir un vajag paplašināties. Darba daudz jāieliek, lai cilvēki brauktu. Pirtīņas prasa, lai istabas, guļamistabas ir. Pie manis jau brauc i vācieši i holandieši, arī vietējie...Tādas, vot man lauku mājas sanāca. Īpaši reklāmu nelieku, kā sakot, pēc 50 priekš sevis jādzīvo.” Arī Rihards uzsver, ka Pilskalnes pagasts ir sakopts, sakot – „Šis apvidus ekoloģiski vistīrākais. Daba vēl ir oriģināla, neskarta. Nav te to rūpnīcu.” Rihardu priecējot, tas, ka redzama attīstība, ja notiek tie paši ceļu remontu, viņam, kā cilvēkam no tūrisma jomas, tas ir īpaši svarīgi. „Rozes” uztur ar paša līdzekļiem, nekādus projektus nepiesaista un teic, ka katru mīļu brīdi ir ko darīt, vienmēr redz, kur ko pielabot, piekrāsot. Galvenais, lai ir skaisti un patīkami, bez liekas pompozitātes un šika, sakot – „Cik ir, tik labi.” Turpinot stāsta: „Tūristiem jau patīk, lai kāds ezers, upe ir, bet, piemēram, man divi dīķi – ejiet, ķeriet vēzus, maksķerējiet. Pie mums jau tā ir – visiem labs nebūsi. Es priecājos par citiem, bet ir tādi, kuri saka – „kāpēc tu dzīvo labi, bet es nē”. Dzīvot var, galvenais degunu nekārt. Tie jau arī žēlojas, kas neko negrib darīt. Vajag, lai galvā kaut kas ir! Agrāk nevarēju, bet tagad visu pats varu celt, protams, ar palīgiem. Pa lēnām tā šīverējies, jo steigties jau nav kur.”

Kaut vēl divas dzīves būtu – izdomātu, ko darīt

Pilskalnē pat labi varot izgulēties, teic tūristi, un kā nu nē, te daudzas mājas celtas uz kalpu māju vietām. Kādreiz cilvēki ļoti pareizi cēla savas jaunbūves. Paskatīties tagad, vecās mājas neapplūst. Agrāk viss tika celts harmonijā ar dabu, līdz ar to cilvēki, tad neizjuta diskomfortu, strādāja smagi, bet dzīvoja ilgi. Pat akmens šai vietā nes enerģiju. Pie Dubezera esot liels akmens, uz tā mīlot sēdēt bērni un bērni nemelo, intuitīvi izvēlās labāko, un akmens, tas ir kristāls, kas nes informāciju. Un harmonijā ar dabu dzīvo arī pilskalnieši Nikolajs un Marija Merņaki, kuri nodarbojas ar biškopību. Viesojoties viņu mājās Marija stāsta, ka savulaik māja nopirkta pavisam bēdīgā izskatā: „Pat jumta mājai nebija- debesis redzam, māju cēlām gandrīz kā no jauna. 1991.gadā arī ceļu uz māju izveidojām, mans kungs saka – „ja man iedotu miljonu, es te asfalta ceļu uzlietu”. Visas ēkas remontējām. Cik bija naudiņas visu ieguldījām. Dzīvē ir piemeklējušas dažādas likstas. Bija grūtības, bet nevar sēdēt, vajag iet un darīt...Vienam govīs, ir graudi, bet man bites.” Un bites saimniekus atradušas pašas. Kolhoza laikos te bijusi drava, kā vēsts no tā bija palicis viens nobrucis strops, Marija stāsta: „Ieeju šķūnī, redzu – te bites – šurpu, turpu. Vīram saku, mums te dzīvnieciņi.” Bites jau bija iedzīvojušas un biškopība Marijai nebija sveša, bērniībā redzēts, kā strādā vectēvs, bet tagad, pašiem uzsākot strādāt biškopībā, secinājuši, ka tikai tagad viss tā pa istam tiek apgūts, tika studēta literatūra, iegūtas, kā teorētiskās tā praktiskās iemaņas. „Sākumā 1 strops, tad 2-5, ilgu laiku 10-15 stropi. Mums uz šo vasaru – 40 bišu saimes. Tagad maksā subsidiņas, maksā tiem, kuriem ir 20 stropi un vairāk. Esmu kā pašnodarbinātā persona, esmu pabeigusi 2 gadu biškopības kursus. (Vecbebru profesionālā un vispārīgā inter-nātvidusskola). 56 gados – redz vēl mācos! Un tagad esmu profesionāls biškopis.” Marija teic, ka šobrīd, rudens sesijā, cerot uz projektu, lai varētu iegādāt tehniku, bet attīstība ritot veiksmīgi, PVD pārbaudēs tiek atzīts, ka saimniecība ir iekārtota

kvalitatīvi. Saimnieki tirgo medu, ziedputekšņus, bišu maizi. „Atdot vajag daudz bitēm, ļoti daudz darba ar bitēm, tagad priekšā ziemas darbs – vasku kausēt, šūt spilvenus priekš stropiem, rāmīšus gatavot. Gribās paplašināt saimniecību, kaut nedaudz papildināt tehniku, viss priekš bitēm dārgi maksā, rudenī vien bitēm uz ziemu sabarojam 400 kg cukura. Jāsēj arī pašiem nektā-raugi, lai bitītēm vairāk barības. Bet viena litra medus burciņu labi, ja sanāk pārdot par 7 EUR. Man liekas, ka daudz nopelnīt ar bitēm nevar.” Merņaku biškopības saimniecība aktīvi sadarbojas ar biškopības biedrību, slavējot tās darbību, sakot, ka allaž tiek veiksmīgi organizēti dažādi pasākumi, tirdziņi, lekcijas. „Bites tevi ārstē, miera. Tu dod, viņas dod,” teic Marija, „mans sapnis uzcelt bišu māju – apakšā stropi, augšā guli. Tu elpo propolisu, medu un tā skaņa... Relaksē, ārstē,” stāsta Marija un smejojot piebilst, „nezinu, kā savu kungu pierunāšu. Bet vīrs man malacis, visu savām rokām dara, dēlus izmācīja. Tēvs dēliem, kā paraugs. Mēs visu darām kopā, godā turam ģimeniskumu, kopā esam gan darbā, gan ekskursijās.” Sarunas laikā, ik pa mirklīm istabā ieskrien saimnieks, bet uz lūgumu, piesēst, vien īsi atbild – „nē, man pagaidām nav laika,” un Marija smejojot piebilst, ka tā viņš saka ikreiz, „vīram kaut vēl divas dzīves būtu – izdomātu, ko darīt.” Izejot pagalmā saimnieki rūpīgi rāda iekopto saimi, garšojam medu un apstaigājam vai ikkatru bišu stropu un par spīdi rudenīgajam drēgnuma, te ir mierinoša un silta atmosfēra. Marijai un Nikolajam mīlestībā uz Dievu, savu darbu, vietu un ģimeni kopā nodzīvoti jau 32 gadi.

„56 gados - redz vēl mācos! Un tagad esmu profesionāls biškopis,” teic Marija Merņaka, kura kopā ar vīru Nikolaju ir iekopusi 40 bišu saimes

Mūžu gribētos kājām nostaiģāt, lai neva-jag gulēt

Bet „Gricānu” māju saimniekiem Zentai un Jānim Kantāniem kopā ir aizvadīti 60 gadi. Jautājums, „kur slēpjas tik garas kopdzīves noslēpums”, nav jāuzdod, ienākot saimnieku mājās, jūtams pozitīvs gars, sarunas laikā nevienā vārdā nepavīd rūgtuma vai vilšanās nots, un kā paši saka, „mums jau no paša sākuma sapasēja”, un Zenta vairākkārtīgi uzsver „mums ir bērni labi, i mazbērni labi., visi labi”. Pilskalnē Kantānu ģime-ne sāka dzīvot no 1979.gada, pirms tam Bebre-nes pagasta Ilzes ciemā, stāsta Zenta: „Tur jau, ka apprecējāmies -1955.gadā, bija grūti, ka ienācām mājās - 1956.gadā, daudz darba bija. Kolhoza laikā, Ilzē pie govīm, te Pilskalnē – man teļi, vīrs bija i par traktoristu, brigadieru...Kolhozā, tik tagad saka, ka bija labi, sākumā jau bija ļoti grūti. Ir bijis smagi, bet ko ta te. Kas jau pagājis kādi grūtumi, nevar jau atcerēties...Nez cik dienu... ātri pagājis mūžs. Visi labi, i mazbērni, par to jau tik ilgi dzīvojas, tik bēda, ka paši vairs nevar pastrādāt. Dzīvojam pie mazdēla.Mūs te apgādā – jau kā divi gadi.” Tagad saimniecībā ir 20 govīs, bet savulaik bijušas aitas, kazas, zirgi, tītari, pīles, truši. „Tad jau daudz darba bija. Tagad jau ar aparātiem,” daloties atmiņās teic saimnieki, „cilvēku te pilns bija. Uz plīts kartupeļi, zupas lielos katlos vārījās. Cepām maizi, baltmaizi, pīrā-gus, vafeles.” Arī tagad „Gricānu” mājās valda rosība, uz svētkiem sanākot visi, un Zentas un Jāņa lielākais prieks ir, ka visi tuvinieki te pat apkārt arī dzīvo, nekad neaizmirst, brauc ciemos. „...tik tas sliktums, ka tagad mazāk darbu, algas mazākas un darba nevar atrast,” saka Zenta, „bet mūsu neviens uz ārzemēm nav aizbrucis un nav tādu dienu, kad neviens neatnāk ciemos. Cienī mūs mazbērni. Nav kā citi -brikni. Visi jaunie jautri, kur var skumīgi būt? Uz rudenī jau mums ieklibo veselība. Tik tā pastaigalē, kādu govī iedzen. Tagad jau mazdēls komandējas.” „Un kā mazdēlam sanāk?”- jautāju, saimnieki pasmaida - „Saīt labi... Tagad daudz briesmīgi to dokumentu.

Gribās, lai visi mazbērni darbus dabuj, lai visiem veselība ir, tad viss pārējais būs! Mūžu gribētos kājām nostaiģāt, lai neva-jag gulēt. A ta pašam slikti, i citiem slikti.” Kantānu ģimenē ir izaudzi-nāti 3 bērni, 4 mazbērni un sagaidīts jau pirmais mazmazdēls. Kā paši nākuši no lielām saimēm, tā arī tagad, „Gricānu” mājās, ik svētkus sanāk kupla saime un arī ikdienā valda čalošana. Vēlam stipru veselību un tādu pat pozitīvismu un sirsni-gu skatu uz notiekošo, kā līdz šim!

Dabas lieguma statuss tāpat netiek iedots

Mijiedarbībā ar vidi – zemes kopēji, saimnieki, daba un tūrisms, un arī kultūra. „Viss savijās un veidojās tāds, kā sava veida zīmējums,” stāsta Skaidrīte Azarstarpe, ar kuru tiekamies, lai runā-tu par kultūras un nedaudz arī par tūrisma jomu un attīstību Pilskalnes pagastā, turpinot, viņa stāsta, „Pilskalne ir tāda unikāla vieta, jo tā teri-torija ir plaša, milzīga. Te nav tāda, kā centra. Plašums - meklējumos...Ja jārunā par tūrisma un kultūru, tad jāsaka, ka jau vēsturiski iegājies, ka viss kopā sasiēnas, varētu teikt, ka mums ir kul-tūrtūrisms.” Uz jautājumu, kas ir Pilskalnes vizīt-karte? Skaidrīte atbild ar pretjautājumu - „Kas būtu, ja mums nebūtu Siguldiņas? Atpazīs-tamības zīme arī Ilūkstes novadam. Dabas liegu-ma statuss tāpat netiek iedots. „Kolosāli, enerģē-tiski bagātinājušies esam” - saka cilvēki. Brauc interesantas ekskursantu grupas, individuāli apmeklētāji, jautājot - „kas tas ir par vēsturisku novadu”. Stāstam par Sēliju. Varbūt kādam aiz-ķeras tā mazā dzirkstelīte uz kuriem esi aizbrau-cis. Par apmeklējumu „Pilskalnes Siguldiņā” nevar sūdzēties, ja ņem ekskursantus no Latvijas, tad līderi ir Daugavpils novads. Priecē, ka parādī-jušies interesenti no Sēlijas puses. Ir arī kāds Rīgas tūrisma autobuss, nedaudz no Latgales. Ir arī kāzinieki, kas te atbrauc, te arī interesējās cil-vēki - *ko jūs vēl darāt*. Priekš mums arī sava veida pluss ir Rotko centrs, jo daudzi tūristi braucot uz Daugavpili vai no, iegriežas arī pie mums. Šobrīd ir izveidots „Pilskalnes Siguldiņas” dabas aizsar-dzības plāns, ceru, ka līdz ar to sāksies jauni apgriezieni. Jādomā arī par skulptūru atjaunoša-nu takā, tā ir viena no prioritātēm. Cilvēki iegrie-žas arī tūrisma informācijas namiņā, bet svarīgs jautājums, ne tikai Pilskalnē, bet arī novadā tieši tūrisma jomā ir par ēdināšanas punktiem, it īpaši aktīvajā vasaras sezonā. Bet noteikti, tūrisma ziņā, visa novada kontekstā, esam uz kaut ko ceļā. Tūrisma piedāvājums kā bagāža - mums daudz mantu - mācāmies sakārtot, un svarīga ir projek-tu piesaiste, svarīga jebkurā sfērā. Protams, tiek organizēti arī dažādi pasākumi un svētki sev un citiem, kā spilgtākos varu minēt Melnā kalna svētkus un aktivitātes „Pilskalnes Siguldiņā”, te ir doma arī par muzikālo taku. Prieks par kolē-giem, kas iesaistās, piemēram, „Pilskalnes Siguldiņā”, ekskursijas tiek novadītas tērptojies kā pasaku tēliem, tas rada noskaņu.”

„Gricānu” māju saimniekiem Zentai un Jānim Kantāniem kopā ir aizvadīti 60 gadi un Pilskalnē Kantānu ģimene sāka dzīvot no 1979.gada

Tā ir interesanti, kas ir tajos cilvēkos iekšā...

Skaidrīte Pilskalnē darbojas no 1999. gada uzsvērot, ka šī ir enerģētiska vieta un te cilvēki dara visu, lai virzītos uz priekšu un kā viena no panākumu atslēgām ir sadarbība. Skaidrīte turpi-not stāsta: „Es priecājos, man paveicās – ar visiem var sarunāt, pat, ja sākumā negatīva attieksme. Vienmēr var atrast citas durvis, ja vajag iekāpšu iekšā pa logu. Aprunājoties jau arī tās domas mainās. Vienmēr var vienkāršas lietas samudzināt, jāiemācās atmest lieko. Tā ir interesanti, kas ir tajos cilvēkos iekšā...” Pasākumi Pilskalnē tiek

Gara un kopības veidotāji - pašdarbnieku kolektīvi Pilskalnē - vokālais ansamblis „Lillija” un vidējās paaudzes deju kolektīvs

organizēti ciešā sadarbībā ar Ilūkstes novada Kultūras centru, turpinot Skaidrīte stāsta: „Sākotnēji, kad atnācu uz Pilskalni strādāt man teica - te nekā nav, bet nav jau tā, ka kultūra sākas ar to, ka ir pagastā Kultūras nams!” Kā vienu no pasākumiem Skaidrīte min „Pensionāru dienas” atzīmēšanu kopā ar Ilūkstī, stāstot: „Tagad vairāk nāk tie, kas nenāca, kurš bija aktīvāks nevar, veselības problēmu dēļ. Gribētos, lai jebkuras sabiedrības grupas pārstāvji nāk un iesaistās, lai nāk uz sadarbībām, runāšanām, darīšanām. Nevis – es pametīšu ideju un redzēs, kā jūs izdarīsiet. Nē – nāc ar sirdi un dvēseli!” Organizējot pasākumus, allaž līdzī nākot pārdomas, ko un kā labāk darīt, un tās ir pazīstamas sajūtas jebkuram kultūras darbiniekam. „Pēc pasākumiem ir tā urdīšanās, pārdomas, ja cilvēku ir bijis mazāk, kā cerēts. Kur ir vaina? Sāk kasīties sevi. Bet ir jāpieņem tas, ka beigušies tie laiki, kad pasākumi bija pilnās zālēs un strauzēm nāca cilvēki. Ir konkrētai auditorijai pasākumi - uz tiem jau nenāks visi. Domājam, ko mainīt, kāda būs virzība. Taustāmies, ko vajag sabiedrībai. Kādas mums ir vērtības? Kur mēs tās atstājam? Bieži salīdzinām ar mūsu vecvectēviem, kas viņiem bija piedāvāts, bet jāiet laikam līdzī. Kultūras darbinieks allaž dzīvo līdzī cilvēkiem un tad ir tā piederības sajūta. Tagad dzīvojam dinamiskā laikā, bet ir kolosāla sajūta - vesela plejāde, kas jādara. Kultūras jomā ir dažādas idejas, gribās rast vienojošo elementu, kas saistītu cilvēkus, piemēram, pagastā gribētu Ziemassvētku noformējumu konkursu. Cilvēki tādā veidā radītu paši vidi un noskaņu. Gribu aicināt cilvēkus apvienoties. Kas te strādājam, esam tās kultūras vides veidotāji,” uzsver Skaidrīte. Un cilvēki, kas spēj apvienoties un rada svētkus, noteikti ir tautas jeb pašdarbnieku kolektīvi, jeb kā Skaidrīte saka, „tie ir gara un kopības veidotāji”.

Celt tautas pašapziņu, nodot nākamajām paaudzēm to spēku

Pilskalnes vārdu spilgti nes tādi divi, viens no tiem ir vidējās paaudzes deju kolektīvs, kas savu laiku Daugavpils rajonā, bija kā vienīgais deju kolektīvs vidējai paaudzei. Šis kolektīvs ir bez nosaukuma, dalībnieku vidū pastāv interesanta māņticība - kad būs nosaukums - *pajuksim*. Skaidrīte smejojot saka, ka allaž šim kolektīvam pienākas gara pieteikšana - „Ilūkstes novada Pilskalnes pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvs”, bet tik plašam pagastam, piederoties arī garš nosaukums. Bet otrs kolektīvs, kurā apvienojusās Pilskalnes dziedātājas ir Ilūkstes novada KC Pilskalnes pagasta vokālais ansamblis „Lillija”. Un šajā reizē tiekamies tieši ar šī kolektīva spilgtajām dalībniecēm, kuras arī apliecina un lepi nes sava ansambļa moto - „Dziesmas ir kā krāsaina varavīksne, bet krāsu spilgtumu radām mēs”. Vokālais ansamblis tika izveidots 2000. gadā, tā izveidošanas iniciatore tolaik bija Pilskalnes pagasta padomes priekšsēdētāja Ērika Keivomeģe. Sākās darbs pie sastāva izveides un kolektīva vadītāja meklēšanas. Tā paša gada novembrī vokālais ansamblis jau uzstājās

Pilskalnes pagasta pensionāru pēcpusdienā un arvien pilnasinīgāk turpināja savu radošo darbību. 2010.gada novembrī vokālais ansamblis „Lillija”, atzīmējot sava kolektīva darba 10 gadu jubileju, novada iedzīvotājiem piedāvāja koncertu, kurā tika izdziedātas apgūtās desmitgades dziesmas. Šis koncerts vēl tagad ir spilgtā atmiņā, kā pašām dalībniecēm, tā apmeklētājiem. Bet 2011. gada sākumā gandrīz pilnībā nomainījās ansambļa sastāvs. „Svarīgi ir veidot novada kultūru daudzveidīgu un interesantu”, uzskata dziedātājas, „kā arī celt tautas pašapziņu, nodot nākamajām paaudzēm to spēku, kas atklājas dziesmās.” Ansambļa dalībnieces ir drosmīgas, uzņēmīgas, radošas un ar lielu vēlmi dziedāt. Līdz ar to ansamblis piedalās ne vien pašdarbnieku konkursos, ar savu sniegumu priecē dažādos pasākumos, bet arī ir ņēmušas izaicinājumu sevi apliecināt Latvijas vokālo ansambļu konkursā. Ik gadu kolektīvs ņem dalību vairākos novada kultūras pasākumos (5-8), startē vokālo ansambļu skatēs. Uz jautājumu, kas mudina dziedāt, iesaistīties kolektīvā, atbildi rod Velga Glovecka, kura „Lillijās” dzied jau no pašiem pirmsākumiem: „Vēlme pārvarēt sevi. Saprotu, kas mani te notur... var atslēgties no darba problēmām, jo domā par dziedāšanu, izdziedi negatīvo un ieplūst labā enerģija,” saka Velga un kolēģes pievienojas, piebilstot, ka ir piederības sajūta un te jūties vajadzīgs kolektīvam. Bet kolektīvam, kā pēdējā pievienojās Sanita Kantāne, kura teic, ka vidusskolā cītīgi dziedāts ansamblī un gribējās atsākt, te bija iespēja. Dalībnieces jūt viena otru, ja dziedot rodas kāds misēklis, skatītājs, klausītājs to nemana, jo visas noreagē vienādi, saka - „Sajūt viena otru - saskatās un rauj!”. Ir jūtama īpaša saikne, bet tas viss ir panākts ar darbu, ar rūpīgu koncentrēšanos uz katru pasākumu, katru uznācieni. Un kolektīva vadītāja ir prasīga. Kolektīvu no 2000.gada vada Lillija Kuciņa. „Dienas aizņemtas ļoti spēcīgi, bet man ļoti patīk rezultāts,” teic kolektīva vadītāja, „domājam par skatuvisko tēlu, šujam tērpus, saskaņojamies. Vajag iet uz pārsteigumu, košumu, momentā, lai atšķīries! Katrreiz jādoma par kādu jaunu tērpu, tur jau tas dzinulis ir! Pēc koncertiem allaž tiek pārspriesti meiteņu tērpi, bet kā hobijs, tas tomēr ir dārgs. Ļoti patīk skates, rada papildus motivāciju un ir patīkami, ka novērtē profesionāļi, tad skaidri saproti, kas ir kas.” Piebilstot, kāda no dāmām saka - „Spikeris, jau ir zem mūsu goda!” „Tagad jau arī neredz,” cita smejojot piemetina. Par darbu un gatavošanās procesu stāstot, kolektīva dalībnieces teic, ka mēģinājumos liekas čalošanas nav, priekš tam atvēl laiku citās dienās, kad arī kopā tiek svinēti svētki, noorganizēts kāds izbraukums. Katra dalībniiece arī strādā savā sfērā, dzīvo attāli viena no otras, katra dāma nāk ar savu enerģiju, savu pieredzi un skatījumu un ir jāprot sakoordinēt mēģinājumus, atrast mākslinieciskos kompromisus. Stāsta vadītāja: „Kolektīvs ir jāiestrādā, tam paiet divi, trīs gadi. Cilvēki uzreiz sevi neparāda... Bet mūsu meitenes ir atsaucīgas, interesantas, nav aizspriedumu. Ja ir kāda jauna ideja, nekad nesaka kategorisku nē - tā ir laba iezīme. Protams, vienmēr nebūs ideāla saskaņa, bet tiek strādāts tik un tā, piedalās visas, ja vajag, ko norij un turpina tālāk.” Bet Inga Strode papildinot stāsta, ka kolektīvam dziesmu izvēle ir plaša, un ansamblis „Lillija” katru izvēlēto dziesmu izauklē savās domās ar sirdsiltumu apmīļo un palaiž kā putnu, lai lido pie klausītājiem. Ansambļa repertuāru papildina Maijas Kīnes dziesmas ar kurām vispirms tiek iepazīstināti Ilūkstes novada klausītāji. Dziedātājas cita caur citu teic, ka vienmēr kolektīvs strādā uz maksimāli labāko rezultātu, lai skatītājiem ir bauda, kā ausīm, tā acīm. Par kolektīva bitīti dalībnieces sauc Skaidrīti Azarstarpī, kura pati uzsver, ka svarīgi ir sajūt kolektīva iekšējo stāvokli. „Esmu kā vērotājs, redzi kurš dominē, kurš ieklausās,” stāsta Skaidrīte, „katrs dalībnieks ienes savu. Interesanti, ka katrs nāk no savas sfēras. Arī citos pašdarbnieku kolektīvos pārdzīvo, ja kaut kas nesanāk, sakot, ka šie nu būs pēdējie svētki, viss beigsim, bet tad pārvērtē un atkal turpina. Bet to saprot tie, kas paši rada.” Un svarīgs ir katrs cilvēks, katra detaļa un katrs sikums, un te - Pilskalnes pagasta vokālajā ansamblī „Lillija” - nemaz nav jūtams provinciālisms un neizskan vārdi - „mēs te tik tā, priekš sevis padziedam”. Esot kopā ar šo kolektīvu te valda priecīgs un enerģisks strāvojums.

Mēs varam veidot skaistu, sakoptu vidi, kur mums un mūsu nākamajām paaudzēm būtu prieks dzīvot

Bet nākotne nevar būt bez pagātnes, kā vieta

veido cilvēku, tā cilvēks veido vietu un ir jāprot apsaimniekot to, kas mums ir iedots, stāsta Pilskalnes pagasta pārvaldes vadītāja Ludmila Riekstiņa: „Ir notikušas izmaiņas pagasta pārvaldē sākārā ar novadu izveidi. Tagad daudzi jautājumi tiek risināti Ilūkstes novada pašvaldībā, pagasta pārvalde nodarbojas ar tekošajiem jautājumiem un darbiem. Ik dienu Pilskalnes pagastā tiek nodrošināta regulāra taku kopšana, tiltiņu, kāpniņu remonts. Pagasta teritorijā atrodas piecas kapsētas un viena dzimtas kapsēta. Kapsētas apsaimnieko Jānis Lasovskis, Valdis Timšāns, Juris Freitāgs, Elita Kaļiņina, Valdis Fjodorovs. Visiem izsaku pateicību par viņu darbu kapsētu uzturēšanā un sakopšanā. Protams, kā jau daudzi, iesaistāties arī dažāda veida projektos, piemēram, „Uz ūdens balstīta kopēja tūrisma piedāvājuma radīšana Latgalē un Utenas apgabala - Water Joy” aktivitātes. Pristināta uzbūvēta laivu piestātne. Daugavā izveidota atpūtas vieta, uzstādītas norādes, informācijas zīmes un stendi. Iesaistījāties projektā „Aprikojuma iegāde dabas liegumam Pilskalnes Siguldiņā” un saņēmām 15 velosipēdus, kurus izsniedzam apmeklētājiem, lai dotos izbraucienāpa velotakuno Siguldiņas līdz l/m Drīgenēm. Tika uzbūvēts „Pilskalnes Siguldiņā” jauns informatīvais namiņš un tualete, uzstādīts informatīvais stends Siguldiņā un pie a/m Dubezers. Jāatzīmē, ka dažādus projektus realizējusi biedrība „Sapņi piepildās”. Ir daudzi citi labi darbi paveikti, kā - Doļņajas ciemā pieslēgts ielu apgaismojums, pie pagasta pārvaldes ēkas uzlikts bruģa segums, pie A/m Dubezers veikts ūdenskrātuves un žoga remonts, atjaunota terase un grīda. Kas ļoti priecē - „Pilskalnes Siguldiņas” taku sākumā esošajā avotā tika paņemts ūdens paraugs, kas pēc veiktajam analizēm tika atzīts par uzturā lietojamu. Lai arī gaidīti pēc tīrā avota ūdens!” Ludmila uzsver, ka mēs ikkatrs varam veidot skaistu, sakoptu vidi, kur mums un mūsu nākamajām paaudzēm būtu prieks dzīvot.

Ir apskatīta tika maza daļa no visa, un ko mēs varam secināt? Vai ir iezīmējies tūrisma maršruts Pilskalnes pagastā?... Te nepamet tā izstieptības sajūta, bet laikam jau nekam nav ne sākuma ne gala...Te gandrīz zudušās vēstures liecības mijās ar dabas ārstniecisko spēku un vietējo iedzīvotāju neatlaidību. Kā no pilskalniešiem, tā no viesiem, vietas zinātājiem, pētniekiem un vienkāršiem garām gājējiem izskan dažādas frāzes uz atziņas - „Pilskalne - vieta, kas pievelk; Ar prātu ne visu varam izskaidrot; Cīņas visu laiku ir bijušas, arī tagad, bet daba palikusi; Bez pagātnes nav nākotnes; Jaunu dzīvi ceļot, var daudz ko iznīcināt; Tur kur garīgums, tur vandālis mam nav vietas.” No šejienes nāk dvēseles cilvēki - cik dzied, cik dejo, cik darbojas, kā radošajās, tā zinātniskajās un pētnieciskajās sfērās, kā arī no šīs puses nākuši daudzi priesteri. Tik citreiz jau nevar saprast, kam ir jānotiek, lai paši apjaustu un novērtētu to, kas ir, it kā vienmēr kādam citam no malas būtu jāpasaka - redz, kāda jums daba, redz, cik uzņēmīgi cilvēki, redz, kā pie jums viss attīstās.... Un, kad redzi tos ozolus, tāda bagātība, diženums, un tur vēl iekšā dzīvība, tad tu cilvēks sajūties tāds maziņš. Kā ārzemēs lielās, grandiozās būves, tā mums koku un dabas varenība...

Pilskalnes takas izstaigāja, ceļus izbraukāja un stāstos ieklausījās

Madara Pavlovska redaktore
Paldies pilskalniešiem par atsaucību un Pilskalnes pagasta pārvaldei par atbalstu

Šeit izveidotā dabas taka, ar tādu pat nosaukumu, kā dabas liegums „Pilskalnes Siguldiņa”, fiziski ir smaga, bet cilvēki to nejut

Aizplūdīs dienas kā skanīgi ūdeņi,
Apšalcot gadu vistālāko līci.
Tāda būs ziema un tādi būs rudenī,
Cik mēs no vasaras paņemsim līdzī.

Ilūkstes novada pašvaldība
sveic apaļajās jubilejās novem-
brī dzimušos novada iedzīvotājus:

Bebrenes pagastā: Arvīdu Oši, Elitu Skrindu
Dvietes pagastā: Gaismu Tamani, Valdi Gronski, Annu Slastjunovu,
Ivetu Ploni, Juri Rimicānu
Eglaines pagastā: Ninu Novikovu, Mariju Bedrovu, Birutu Trani,
Vladimiru Kvasovū, Irēnu Prusakovu, Janīnu Vagulāni
Pilskalna pagastā: Sergeju Griņko, Svetlanu Kovalenko
Šēderes pagastā: Jevstoliju Šeršnovu, Donāti Setkovsku,
Tatjanu Čamani
Subatē: Maņefu Isakovu, Sofiju Bisli, Jāni Samsonu
Ilūkstē: Maņefu Andronenko, Kārli Bērziņu, Valēriju Meškovsku,
Stepanidu Janpauli, Sergeju Polovinkinu

Kā mazs pūpolzarīņš,
Kā mazs saules stariņš,
Mirdzi saviem vecākiem

Ilūkstes novada Dzimtsarakstu nodaļā oktobrī ir reģistrēti
jaundzimušie:

Dvietes pagastā: Adriāns Sičs

Tikai atmiņas klusas kā mīļi un zināmi soļi,
Palicējiem visu mūžu skan blakus...

Ilūkstes novada Dzimtsarakstu nodaļā oktobrī reģistrēti mūžī-
bā aizvadītie:

Dvietes pagastā: Marija Tihovska
Eglaines pagastā: Nikita Ļevčenko
Pilskalna pagastā: Zenta Baltmane, Raimonds Butņickis
Ilūkstē: Apolonija Marcinkeviča

Ilūkstes novada pašvaldība izsaka līdzjūību tuviniekiem

Aicinām iepazīties ar novada Sporta centra piedāvājumiem

	Bez saunas un tvaika pirts 1 st. 15 min. 7 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Ar saunu un tvaika pirti 2 st. 16 ⁰⁰ -22 ⁰⁰ 10 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	
APMEKLĒJUMS	2.50	4.50	No 12 g. Jāuzrāda skolēna apliecība
	3.00	6.50	
	4.50	10.00	
	6.50	14.00	Bērni līdz 12 g. vecumam uzrādīt skolēna apliecību.
	7.00	16.00	Bērni līdz 6 gadu vecumam bez maksas.
	9.00	20.00	
	+ 1	1.00	1.50
Celiņa noma	25.00	50.00	No vairāk par 10 cilvēkiem
Baseina noma	200.00	300.00	Jāpiesaka savlaicīgi
ABONEMENTS	4x	9.00	16.20
	8x	17.00	30.60
	16x	32.00	57.60
	4x	10.80	23.40
	8x	20.40	44.20
	16x	38.40	83.20
Gada abonements	388.00		

Abonementa derīguma termiņš - 1 gads

visas cenas norādītas €

**Peldbaseina apmeklējumu
ATLAIDES**

- Studentiem, pensionāriem, uzrādīt apliecību: 10%
- Organizētai grupai 10 cilvēki un vairāk (jāpiesaka savlaicīgi): 20%
- Dzimšanas un vārda dienās: 50%
- Dažādas akcijas: 20%
- Citu novadu izglītības iestādēm: 50%

**Informācija
apmeklētājiem**

- Saniētāra diena - katru pirmdienu no plkst. 16.00 līdz plkst. 22.00
- Pēdējais apmeklējums 2 stundas pirms baseina slēgšanas.
- Iespēja iegādāties dāvanu kartes.
- Skolēniem līdz 11 gadiem (ieskaitot) baseinu atļauts apmeklēt tikai vecāku pavadībā.

Ko Latvijai visvairāk vajag? – Vajag cilvēkus.

Novembris, mēnesis, kuru pavadām patriotisma zīmē, ir aizvadīti atceres pasākumi un Latvijas dzimšanas diena. Dzimšanas diena ir īpaši labi saprotams jēdziens, kas uzrunā bērnus, jo tā nozīmē svētkus, prieku, dāvanas un kūkas. Aizvadot Latvijai nozīmīgos svētkus, uzrunājam bērnus no PII „Zvaniņš” Ilūkstē. Sarunā piedalījās piecgadīgās un sešgadīgās grupiņas bērni – Odrija, Laura, Jāzeps, Matīss, Oliveris, Damirs, Daniels, Markuss, Maigurs, Ņikita, Marks, Armands, Elvis, Jana, Viktorija, Digna. Mēs draudzīgā un sirsnīgā sarunām spriežam par to, kas ir Latvija, kas valstij ir visvairāk vajadzīgs, kas ir mūsu varoņi un ko īsti dara prezidents.

Vai jūs zināt, kas ir Latvija?

Visi: Jā!

Cits caur citu: Mūsu valsts. Dzimtene. Mājas. Mūsu pasaule!

Matīss: Mūsu viss!

Armands: Mūsu ceļojumi.

Cik Latvija ir liela?

Visi stiepjot rokas un rāda.

Matīss: Uz globusa tā kā maza.

Odrija: Es redzēju, ka Latvija spīd naktī un ļoti liela.

Visi spriež: Salīdzinot ar Daugavpili – lielāka.

Kāds labo: Daugavpils arī ir Latvija.

Cits caur citu atkal turpina rādīt izmērus un skaidro: Latvija mazāka par Krieviju, bet varbūt lielāka par Igauniju.

Kā Latvija svin savu dzimšanas dienu?

Sauc: Svecas dedzina, jā redzēju, kā dedzina. Salūts – visādās krāsās.

Kūka ir?

Smejas un teic: Varbūt...

Dāvanas ir?

Visi: Nē, nav.

Kāds no pušiem: Nedāvinās jau Latvijai mašīnu.

Audzintāju pamudināti visi sāk spriest, ka tomēr Latvijai var daudz ko uzdāvināt: Dziesmu varam dāvināt un dejot, novēlējumus.

Cik Latvijai ir gadu?

Cits caur citu sauc: 98...30...97... Tā kā daudz...

Vai esat dzirdējuši, ka Latvijai ir prezidents?

Visi: Jā!

Domīgi: Kā viņu tur sauca...

Audzintājas čukst priekšā un rodam atbildi.

Ko prezidents dara?

Cits caur citu sauc variantus: Viņš - galvenais! Tas ir pieminekļis! Viņš pasaka - citi dara. Viņš raksta dzejoļus!

Kā var aizsargāt valsti?

Visi spriež: Karavīri cīnījās par Latviju. Ir jācīnās ar citām valstīm.

Jāšauj ar bisēm.

Kāds saka: Vēl var ar boksu,

Odrija labo: Nē, tas ir mīksts, labāk ar ieročiem, zobeniem, piemēram.

Kas ir varoņi?

Cits caur citu sauc multeņu varoņus: Šreks ir varonis! Runcis zābakos!...

Toms un Džerijs.

Bet kāpēc ir Lāčplēša diena? Ko tajā dara?

Armands: Jāplēš lāčus..

Bet kāpēc Lāčplēša dienā tiek dedzinātas svecītes?

Bērni teic: Par tiem karavīriem, kas nomira.

Bet vai viņi arī nav varoņi?

Neliela pauze, visi domīgi, bet piekrietoši sāk māt ar galvām un lēni novelk: Jā...

Ko Latvijai visvairāk vajag?

Cits caur citu sauc: Spēku! Naudu!

Ņikita: Amuru!

Odrija: Upes, lai laivām būtu un lai satīrītu ūdeņi un būtu, ko dzert Pārējie pievienojās, turpina uzskaitīt: ...un kokus, lai var elpot, lai siltums. Puķes, lai būtu skaista. Zāli, jo citi meža zvēri ēd zāli. Pilsētas un mājas vajag, kur mēs dzīvotu. Vajag cilvēkus.

Ar bērniem tikās

Madara Pavlovskā redaktore

Ilūkstes novada informatīvais izdevums.
Redaktore: Madara Pavlovskā
e-pasts: mpavlovskā@inbox.lv
www.ilukste.lv

Ilūkstes novada domes adrese:
Ilūkste, Brīvības iela 7 tel. 65447859,
e-pasts: dome@ilukste.lv
Par publicētajiem faktiem un skaitļiem
atbild raksta autori

Maketēšana: Solveiga Sarkane
Iespiešana: SIA "Latgales drukā",
tirāža - 680 eksemplāri.